

สดจากปวงจาสมณะ โทยทา... ความชอบธรรมฯ ติดตามรายละเอียดได้ที่ น.๙

ปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐ แน่นปัก พ่อท่านเจาะทั้งแนวลึก-กว้าง

หนึ่งน้อย ทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวอโศก

ฉบับที่ ๒๗๘(๓๓๐) ปักษ์แรก พฤษภาคม ๒๕๔๕

พันธมิตรฯ ติดมาร่วมงาน ประทับใจธรรมะไม่ทอดทิ้งการเมือง ส.ศิริรักษ์ พุดถึงงาน ๑๐๐ ปี พุทธทาส

งานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๐ ได้จัดกำหนดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ -๓๐ เม.ย. ๔๕ ซึ่งถูกเลื่อนมาจากกำหนดการเดิมคือวันที่ ๒-๘ เม.ย. ๔๕ เนื่องจากชาวอโศกติดภารกิจการประชุมทางการเมืองร่วมกับพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย งานปลูกเสกฯปีนี้มีญาติธรรมร่วมงานประมาณ ๕๐๐-๑,๐๐๐ คน แม้มีผู้ร่วมงานน้อยกว่าทุกปี แต่เป็นกลุ่มแน่นๆเนืองๆ ที่ร่วมกันวิงมารถอน (อ่านต่อหน้า๕)

สมณะร่มบุญมรณภาพ รตทวัชรชนที่ อ.สังขะ สมณะหมอนสลบข้างทาง ๑๐ ล้อถูกแซงเสียหลัก ชนต้นไม้ข้างทางหัก ญาติธรรมช่วยเก็บบาตร-กลด

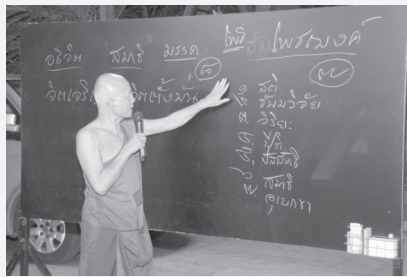
เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ เม.ย. ๒๕๔๕ สมณะ ๒ รูป มีสมณะหมอน มุกกันโต กับสมณะร่มบุญ ฉัตตปุญโญ เเดินจาริกธุดงค์ เพื่อไปร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐ ณ พุทธสถานศิรชอโศก โดยเริ่มออกเดินทางประมาณตี ๑ จนถึงเวลาประมาณ ๐๔.๔๕ น. ขณะอยู่ระหว่างหลักกม.๕ กับกม.๑๐ ในอ.สังขะ (อ่านต่อหน้า ๗)

ข่าวโศก

รายปักษ์

เอาใจใส่ภายใน

ช่วงนี้พ่อท่านมีนโยบายที่เกี่ยวพวกเรากายในเพื่อรองรับกับภาวะที่คนข้างนอกจะเข้ามาเอาสิ่งดีๆจากพวกเรามากขึ้น แต่ถ้าพวกเรายังไม่ดีพอ ก็จะทำให้ภายในเกิดปัญหามากขึ้น และล่มสลายเร็วเกินกาลได้ในที่สุด

ฉะนั้นระบบการดูแลคนภายในผู้ใหญ่ในชุมชนบุญนิยมทุกแห่งควรมีระบบ หรือมาตรการในการดูแลคนภายในให้มีคุณธรรมสูงขึ้นทั้งคนเก่า และคนที่เพิ่งเข้ามาศึกษาใหม่

รวมไปถึงเด็กๆหรือเยาวชนในชุมชนซึ่งเป็นภาวะที่ต้องมีผู้ใหญ่ดูแลอย่างใกล้ชิด มิฉะนั้นเรื่องผิดศีลผิดธรรมภายในชุมชนจะมากขึ้น เพราะนับวันลัทธิบริโภคนิยมในทางโลกรุนแรงมากขึ้นในการหาลูกค้า ลูกหลานของเราอีกหลายคนรวมทั้งผู้ใหญ่ในชุมชนก็ยังไม่เข้มแข็งพอจะต้านทานพายุจากลัทธิบริโภคนิยมที่ถาโถมเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

โดยเฉพาะคนที่มีเชื้อลัทธิบริโภคนิยมสูงจะมาแพร่เชื้อแก่พวกเราที่ภูมิด้านทานโลภก็ยอ่อน หากไม่มีระบบดูแลควบคุมเชื้อกิเลสโลภก็ยดังกล่าวดีพอ

ขอเชิญร่วมเปิด
โรงบุญฯปีตูปุษา ๗๒ ปี
พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์
ในงานหอโศกรำลึก
๙-๑๓ มิ.ย. ๒๕๕๙
ที่สันตือโศก
แจ้งความประสงค์ที่
คุณปะพัดชา, คุณปึกฟ้า
โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐

ตามรอยพ่อหลวง

เศรษฐกิจพอเพียง(๒)

“เศรษฐกิจพอเพียง แปลว่า Sufficiency Economy คำนี้ไม่มีในตำราเศรษฐกิจ จะมีได้อย่างไร เพราะเป็นทฤษฎีใหม่ ไม่มีในตำรา

เพราะหมายความว่า เรามีความคิดใหม่ และโดยท่านผู้เชี่ยวชาญสนใจ ก็หมายความว่า เราสามารถที่จะไปปรับปรุงหรือไปใช้หลักการ เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศและของโลกพัฒนาดีขึ้น”

พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๒

“ศูนย์การศึกษาเขาหินซ้อน”

“ตามที่เรียกว่าทฤษฎีใหม่ในพระราชดำริ คือ การพัฒนาทางการเกษตร โดยเฉพาะปลูกหลายอย่างในที่เดียวกัน หรือผลัดปลูกหมุนเวียนกัน เช่น ปลูกข้าว พอลงฤดูข้าว เขาก็ปลูกถั่ว อย่างนี้เป็นทฤษฎีใหม่แล้วก็เป็นเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง คนทำต้องไม่ฟุ้งซ่าน ไม่ฟุ้งเพื่อ ได้เขียนไว้ในทฤษฎีว่า ลำบาก เพราะผู้ที่ปฏิบัติต้องเพียรและอดทน”

ส่วนหนึ่งของพระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนำมาประยุกต์ใช้กับภาคเกษตรกรรมเป็นอันดับแรก ด้วยสังคมไทยส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมเกษตรกรรม มีการจัดตั้งศูนย์สาธิตเกษตรทฤษฎีใหม่ขึ้นที่ศูนย์การศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา

พื้นที่เสื่อมโทรมกว่า ๑๐ ไร่ ถูกเนรมิตให้เป็นแปลงสาธิตโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ ด้วยการจัดสรรเป็นบ่อเลี้ยงปลา ๒ ไร่ (แต่สำหรับชาวพุทธที่มีศีล ๕ ก็ใช้ ๒ ไร่ในการปลูกพืชผักไร้สารพิษเพิ่มขึ้น - ข่าวโศก) นาข้าว ๒ ไร่ พืชผสมผสาน ทั้งไม้ผล พืชผัก ไม้ดอก พืชไร่ สวนสมุนไพร หรือไม้ป่า ๕ ไร่ เหลืออีก ๑ ไร่ สำหรับปลูกบ้านและพืชครัว แต่ละวันจะมีหน่วยงานราชการ ผู้นำชุมชน ตลอดจนประชาชนที่สนใจเดินทางมาเก็บเกี่ยวความรู้ที่ “สวนเกษตรทฤษฎีใหม่” ไม่ขาดสาย

ด้วยแนวคิดนี้ เพียงมีที่ดินแค่ ๑๐ ไร่ ก็อยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งใคร เพราะชีวิตรายล้อมด้วยซูเปอร์มาร์เก็ตส่วนตัว เดินออกจากบ้านไม่ถึงสิบก้าว ก็มีผลไม้ตามฤดูกาลอย่างมะละกอ ส้มโอ มะม่วง กระเทียม ฯลฯ แถมยังปลูกแซมด้วยพืชผักสวนครัว เช่น พริก ใบกะเพรา ฯลฯ เย็นวันใดอยากกินผักปลอดสารพิษก็เดินไปเก็บที่แปลงผักกาดกะหล่ำ ท้ายสวน...

ฉะนั้น “เกษตรทฤษฎีใหม่” จึงแนบแน่นกับหลักการเศรษฐกิจพอเพียง และทุกวันนี้มีการนำแนวคิดนี้ไปใช้กันอย่างแพร่หลาย (จาก นสพ.คม ชัด ลึก ฉบับวันที่ ๒๘ มี.ค.๕๕)

ศูนย์สาธิตเกษตรทฤษฎีใหม่ ศูนย์การศึกษาเขาหินซ้อน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา

ศูนย์สุขภาพ

น้ำผลกับกิน...

รักษาโรคหัวใจชะงัด

กินแล้วไม่ต่อขชาติตบยาพาส

หากเราส่วนใหญ่คงจะเคยได้ยินเรื่องของการรักษาโรคหัวใจด้วยวิธีบายพาสหัวใจกันมาบ้างแล้ว และแม้ว่าวิธีการนี้จะเป็นวิวัฒนาการของการรักษาโรคหัวใจที่กล่าวได้ว่า ทันสมัยและได้ผลอย่างมากในขณะนี้ก็ตาม แต่ก็มีความที่แพงเอามากๆด้วย เพราะฉะนั้นทางที่ดีเรามาป้องกันตัวเองให้ห่างไกลเจ้าโรคหัวใจกันดีกว่า ได้สุขภาพและไม่ต้องสูญเสียเงินมากมายด้วย

ศูนย์สุขภาพฉบับนี้ไปอ่านพบในนสพ.ไทยรัฐ ฉบับวันที่ ๑๖ ก.ค.๕๖ ว่า

นักวิจัยของแผนกห้องปฏิบัติการวัตถุหรือสารประกอบจำพวกไขมันของอิสราเอล ที่นครไฮฟาได้พบว่า น้ำคั้นผลทับทิมมีสรรพคุณป้องกันโรคหัวใจได้อย่างชะงัด

ฤทธิ์ของมันช่วยบรรเทาความเสียหาย อันเกิดขึ้นจากคอเลสเตอรอล และช่วยทำให้ความดันโลหิตลดต่ำลง

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญของศูนย์ ดร.อวีร์ม ถึงกับบอกแสดงความหวังว่า ผลจากการวิจัยที่ว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจที่มีความเสี่ยงสูง อาจจะไม่ต้องเข้ารับทำการผ่าตัด ทำบายพาส หากว่าได้กินน้ำคั้นผลทับทิมแทนเท่านั้น ขณะนี้ตัวเองกำลังพยายามผลิตมันขึ้นเป็นยาเม็ด เพื่อจะให้คนไข้ใช้รักษาตัวได้สะดวกขึ้น.

↑ สมณะเสียงศีลร่วมประชุมที่รัฐสภา

↑ สมณะเสียงศีลร่วมเป็นกรรมการ สภาการเกษตรแห่งชาติ

ที่ รัฐสภาดำเนินการโดย คณะวุฒิสภา ได้นิมนต์ให้สมณะเสียงศีลชาตวโร เข้าร่วมประชุมร่วมเป็นกรรมการ สภาการเกษตรแห่งชาติ ที่ดีกรัฐสภา ๒ โดยมี เจ้าหน้าที่จากกระทรวงเกษตรฯ และหน่วยงานของเอกชนที่ทำเกษตรอินทรีย์เข้าร่วมประชุม เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาผลิตผลการเกษตรที่ปนเปื้อนสารพิษสารเคมีมากจนมีปัญหาการส่งออกและวิธีเปลี่ยนแนวคิดเกษตรกรจากเกษตรเคมีให้เป็นเกษตรอินทรีย์ เพื่อลดต้นทุน-เพิ่มผลผลิต-พิชิตความยากจน ซึ่งยังเป็นเรื่องยากแม้จะประกาศเกษตรอินทรีย์เป็นวาระแห่งชาติแล้วก็ตาม

ทางคณะกรรมการจึงดำริที่จะจัดงานสัมมนา อภิปรายพูดคุยถึงเรื่องวิธีผ่าทางตันสู่เกษตรอินทรีย์วาระแห่งชาติ โดยเชิญผู้ที่มีประสบการณ์หรือประสบผลสำเร็จด้านการทำเกษตรอินทรีย์มาร่วมสัมมนาด้วย ผู้เขียนก็เลยเสนอให้เชิญพวกปราชญ์ชาวบ้าน และเกษตรกรตัวจริงที่ทำได้จริงมาร่วมอภิปรายด้วยแทนที่จะมีแต่นักวิชาการ และน่าจะจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันด้วย ไม่ใช่ให้เกษตรกรมานั่งฟังอย่างเดียว

และถ้าเกษตรกรกลุ่มใดมีผลผลิตก็ให้นำมาแสดงหรือนำมาจำหน่ายด้วย จะทำให้งานมีสีสันมากขึ้น คณะกรรมการและประธานในที่ประชุมก็เห็นด้วย.

“ความซื่อสัตย์ต้องมาก่อน ใครเห็นด้วย ..ย”

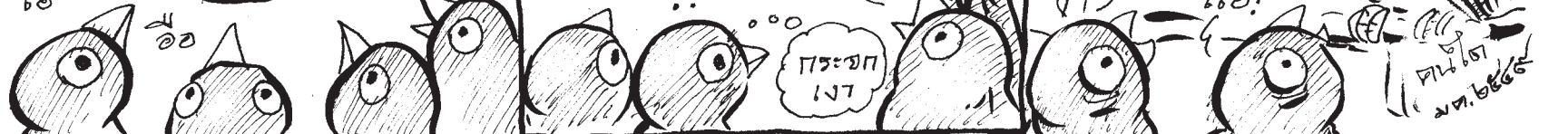
ยังมีคนได้ใช้บัตรรวม

โศกเป็นโศก ผมรู้ก่อนมต โศกทำอะไร ที่ไหน ผมก็รู้หมด... ฮือ...!

ไม่มีโศกที่ผมไม่รู้จักหรอก... ฮือ...!

คุณรู้จักผมไหม ??!

น... นี้... คุณ... คุณเป็นโศกคนไหน... ?!

คนโศก มต. ๒๕๔๙

ธรรม8 พอทาน

“เราจะรู้ได้อย่างไรว่าใคร
เป็นชาวพุทธที่แท้จริง”

ธรรมะพอทานฉบับนี้ ขอเสนอธรรมะบางตอนที่พอทานตอบปัญหาให้กับอาจารย์และนักศึกษาจาก รร.นานาชาติ ที่ชะอำ ซึ่งได้มาเรียนถามปัญหาเกี่ยวกับพอทานที่เวทิมิสกวัน กทม. เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๕ มี.ค.๕๕

พอทาน: “วันนี้เป็นเหตุการณ์พิเศษโดยไม่ได้นัดหมาย นักศึกษาเรียนเรื่องบทบาทพระสงฆ์ในประเทศไทย มาถามปัญหา”

อาจารย์ รร.นานาชาติ: “เราจะรู้ได้ อย่งไรว่าใครเป็นชาวพุทธ ชาวพุทธคือใคร ใครเป็นพระที่แท้จริง?”

พอทาน: “จะตอบชัดๆ ก็ต้องตอบตามคำสอนของพระพุทธเจ้า อาตมาพูดอย่างนี้หลายคนคงไม่ชอบ ต้องดูที่ความประพฤติ ดูที่พฤติกรรม พระพุทธเจ้าว่า มี **จรรยา ๑๕ ข้อ** ที่ ๑ ดูว่า มีศีลหรือไม่? ศีลข้อ ๑ ไม่ฆ่าสัตว์ ข้อ ๒ ไม่ลักทรัพย์ ข้อ ๓ ไม่ผิดในคู่สามี-ภรรยา ข้อ ๔ ไม่พูดปด ข้อ ๕ ไม่ดื่มน้ำเมา ถ้าคนมีศีลอย่างนี้เป็นขั้นที่ ๑

ขั้นที่ ๒ คือ ตำรวมอินทรีย คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ อย่งไปหลง คนไหนที่เป็นชาวพุทธ ไม่หลงไปกับที่เขามอมเมา คน

นั้นเป็นชาวพุทธ **ขั้นที่ ๓** ต้องระมัดระวังสิ่งที่เรากินเราใช้ เรื่องบริโภค อุปโภค เช่น คีลข้อ ๑ เราจะไม่กินไม่ใช่ อันนี้สวยไป แพงไป ตรงนี้สำคัญ เมื่อเรามีศีลเราก็ดูออก ข้อ ๒ ระมัด ระวัง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ข้อ ๓ เราต้อง มีหลักเกณฑ์ เราจะไม่กินเนื้อ ไม่กินเหล้า ไม่ใช่เงินมาก”

อาจารย์ตามแทน นศ. “นักศึกษ เขาชวนใช้สิ่งที่หุรหฺร มั่นผิดตรงไหน”

พอทาน: “คนเราจะส่งเสริมความหุรหฺร คนก็จะนิยมมาก แพงเปลือง เมื่อส่งเสริม นิยมให้คนนิยมของหุรหฺร จิตก็จะฟุ้งเฟ้อ มันจะไม่ประหยัด ใช้เกิน กินเกิน สังคมก็จะแย่งชิง เพราะฉะนั้นในหลักธรรมของพระพุทธเจ้า สอนให้มันน้อย ถ้าเพื่อว่าส่งเสริมในทางชอบมากๆ หุรหฺรใหญ่ๆ จิตจะถูกครอบงำไปในทางหุรหฺรมากๆ

การใช้มันน้อยๆ กินน้อยๆ นั้นมีขุทรมานร่างกาย เพราะไม่เข้าใจในการดำเนินชีวิต ไปปลุกให้นิยมทางหลายๆ ทางหุรหฺร ถ้าคนนิยม สอนให้คนไปหาเงินหลายๆ สังคมก็จะไปไม่รอด เพราะว่า คนเรามีกิเลสถูกสอนถูกชักนำ กิเลส มากก็แย่งชิงมาก คนจึงแย่งชิงมากมาย รวยมากมาย จนกระทั่งขอทานไปจนถึงพวกเศรษฐีก็ต้องการ มากๆทั้งนั้น คนจึงพยายามสร้างให้จิตคนมี กิเลสมากๆ ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นจึงแย่งชิงกันตั้งแต่ขอทานไปจนถึงมหาเศรษฐี สังคม จึงวุ่นวาย สังคมจึงไม่ดี

ความจริงแล้วเป็นคนจนแต่สร้างสรรค มากๆ ไม่เอาไว้เป็นของตัวเองเลย เศรษฐกิจ จะดีมากๆ

คนเข้าใจผิดกันว่า คนจะต้องกินมากๆ ใช้มากๆ นั้นเพราะกิเลส เพราะฉะนั้นกิเลสจึง ได้บำรุงบำเรอ กิเลสจึงโลภ กิเลสจึงมีโลภ อยากรได้ อยากรได้รุนแรง เมื่อกิเลสมากๆ จึง ทำอะไรร้ายแรง รุนแรงต่อสังคมได้ นี่คือนิสัยที่เป็นจริงอยู่ในสังคม คนที่เป็นชาวพุทธต้องศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า แล้วมาฝึกฝน เป็นคน มีศีล ต้องสำรวมกาย ใจ ต้องระมัดระวังของกินของใช้ไม่ฟุ้งเฟ้อ เมื่อปฏิบัติได้ผลจริง จึงแตกต่างไปจากคนในโลก

ข้อ ๔ เป็นคนตื่นจากหลับ นี่คือนคนเหมือนนอนหลับในโลกแห่งความฝัน เขาฝันที่จะสุข มีสวรรค์ มีความงดงาม จะต้องมีความมากมาย สูงๆ มีคนยกย่อง มีของที่ชอบทางตา ทางหู เป็นกามคุณ ๕ เป็นความหอม ความอร่อย อีกอย่างคือ สมใจ ยืดให้ได้ สมใจตนเอง เรียกว่า อิสระ แต่มันไม่ใช่ ภาษาพระเรียกว่า บำเรออัตตา คนทั่วไปก็จะอยู่ในความฝันว่า จะต้องได้ลาภ ยศ สรรเสริญ แต่คนที่มาปฏิบัติจะตื่นจากความฝัน จะไม่หลงไปตามกระแสโลก เมื่อปฏิบัติจริงแล้ว ก็จะเกิดศรัทธา ไม่ต้องไปแย่งลาภ ยศ สรรเสริญ เราเองจะ ศรัทธา จะเกิดหิริ จะไปแย่งลาภก็ จะละอายเอง ถ้ามีความละอาย ความรู้สึกจะเกรงกลัว มียศ มีอำนาจไปชมไม่มีดี

ชีวิตจะเป็นคนอย่างไรดีกว่า จะเข้าใจชีวิตของเราเอง ว่าทำอะไรดีกว่า แต่ก่อนเราเข้าใจว่า เราชมคนอื่นได้เก่ง แต่ตอนนี้ เข้าใจใหม่แล้ว จะมีความรู้ยิ่งขึ้น มีหลัก **๑๕ ข้อ ๑.ศีล ๒.สำรวมอินทรีย ๓.รู้จักการกินการใช ๔.ตื่นจากหลง ๕.มีความเชื่อ ๖.ละอาย ๗.กลัวบาป ๘.มีความรู้เข้าใจธรรมมากขึ้น ๙.มีความเพียรเอาใจใส่ ๑๐.มีสติสูงขึ้น ๑๑.มีปัญหา มีใช้ปัญญาอย่างโลกๆ ข้อ ๑๒ ถึงข้อ ๑๕ เป็นเรื่องของจิตแล้ว คือ ฌาน ๑-๔**

ฌานมีคนที่เข้าใจผิดว่าไปนั่งหลับตา ฌานของพุทธ คือ การลดกิเลสได้ ซึ่งแตกต่างกันมาก ที่คนจำนวนมากในพระพุทธศาสนา ยังเข้าใจผิด ว่าจะต้องไปนั่งหลับตา ฌานของพระพุทธเจ้าว่า ปฏิบัติดีตามเลย ทำให้กิเลสลด **สรุป** จิตจะเป็นอธิจิตเจริญขึ้นได้คือ ได้ล้างกิเลส กาม พยาบาท โภคร หลงอยู่ในโลกเก่าๆ โลกแดนไปกับโลก ฟุ้งซ่านลดลงก็จะเกิดฌาน เกิดความเข้าใจสมบุรณ์ จิตก็จะเจริญ กิเลสท่านบอกไว้ ๕ อย่างนี้แหละ คนไม่เข้าใจก็ปฏิบัติไม่ถูก คนจะเป็นชาวพุทธ อย่งไร ก็เอา ๑๕ ข้อนี้ไปตรวจสอบได้ นี่คือนความประพฤติของชาวพุทธศาสนิกชน มีวิชา มีความรู้และสามารถประพฤติหลัก ๑๕ ข้อนี้ได้ อาตมาใช้เวลาไม่นานนิด อธิบายยาก ใช้ธรรมะ ของพระพุทธเจ้า ต้องมีหลักจรรยา ๑๕ ที่แท้จริง แล้วจะตรวจสอบได้เลย”.

เด็ด

ชายงาม รายักษ์

ชื่อ นายทอง ศรีหาบุตร
อายุ ๗๕ ปี
เกิด ๑ ก.พ. ๒๔๗๔
ภูมิลำเนา จ. ศรีสะเกษ
การศึกษา ป.๔
สถานภาพ สมรส มีบุตร ๕ คน
บ้านพัก ๔๒ ก.ก.
ส่วนสูง ๑๕๘ ซม.

อดีตที่ผ่านมามีคุณตาเคยเป็นนายฮ้อย (ภาษาอีสาน) ค้าวัวค้าควายและค้าขายทุกอย่างที่จะได้เงิน เมื่อมาพบธรรมะเลิกทุกอย่าง มาปฏิบัติธรรมเป็นรุ่นเก่าแก่ของศรีสะเกษ **ประวัติ**

คุณตาเกิดในตระกูลชาวนา มีพี่น้อง ๗ คน เป็นพี่คนโต ปัจจุบันพี่น้องที่ยังมีชีวิตเหลือ ๕ คน คุณตาแต่งงานเมื่ออายุ ๒๕ ปี กับสาวงามประจำหมู่บ้าน เสียค่าสินสอดแพงที่สุดในหมู่บ้านเป็นจำนวนเงิน ๓๐๐ บาท ชีวิตครอบครัวมีความรักความเข้าใจกันดี ไม่เคยทะเลาะกันเลย ต่างคนต่างลำบากหนัก นิดเบาหน้อยก็ช่วยกันแบ่งเบา มีความเห็นใจซึ่งกันและกัน คุณตาบอกว่าชีวิตครอบครัว ถ้าไม่รู้จักอดทนไม่เห็นใจกันจะอยู่ลำบาก

เพราะต่างคนก็ต้องการเอาแต่ใจตัวเอง และ ยังเรียกร้องให้คนอื่นมาเอาใจตัวเองอีกต่างหาก ชีวิตคุณตาสูมาตลอด สูทุกรูปแบบเลือดตา เทบกระเด็น เพราะความยากจน ทำงานทุกอย่างหนักเอาเบาสู้ งานที่ทำคือทำนา ทำสวน ทำไร่มัน ไร่ปอ ทำโรงสี รับซื้อพืชไร่และเป็นนายฮ้อยขายวัวควายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ในภาคอีสาน

เจอโศก
ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ฟังเทศน์จากพระชาว โศกชื่อท่านจันทโร พระได้ไปเยี่ยมญาติโยม ที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันกับคุณตา ขณะนั้น คุณตาติดอบายมุขไม่ว่าจะเป็น เหล้า บุหรี่ และเล่นการพนัน ไฟ ไฮโล เล่นหวย พอได้ ฟังพระเทศน์เรื่องการปฏิบัติศีล ๕ การละ อบายมุข พระอธิบายแยกแยะต่างๆ นานา จนคุณตาเริ่มเข้าใจ เกิดศรัทธาจึงตามพระมา ที่วัดศิระขอโศก ต่อมาจึงเลิกอบายมุขทั้งหมด และทานอาหารมังสวิริติ แม้บ้านเห็นดีด้วย ได้ปฏิบัติตาม และได้มาที่วัดศิระขอโศกบ่อย ขึ้น จากมาพักค้างเฉพาะในวันพระก็เพิ่มเป็น อยู่ทั้งสัปดาห์ ปฏิบัติธรรมเป็นญาติธรรมที่ บ้านและหมั่นมาวัดอยู่หลายปี

ชุมชนบุญนิยม
คุณตาตัดสินใจมาอยู่วัดพร้อมกับแม่ บ้านและหลานชายวัย ๔ ขวบ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ปัจจุบันหลานชายเรียนอยู่ชั้น ป. ๕ กลุ่มนกระจาบ โรงเรียนสัมมาสิกขาศรีสะเกษ โศก คุณตาบอกว่ารู้สึกหมดหวังแล้ว เพราะ ก่อนเข้าวัดก็ได้หาสมบัติไว้ให้ลูกๆ ทุกคน แบ่งทรัพย์สมบัติให้เพื่อลูก ได้ทำมาหากินกันเอง ลูกๆ มีครอบครัวหมดทุกคน ชีวิต เหลือแต่ตายายสองคนฝากผีฝากไข้ไว้กับหมู่

กลุ่ม สำหรับหลานชายมีความกังวลน้อยลง เพราะเขาอยู่วัดตั้งแต่เด็ก แม้นในอนาคตเขา อยู่ไม่ได้เขาก็ได้ซึมซับสิ่งที่ดีไป อย่งน้อย เขาก็รู้ดีรู้ชั่ว ก็แล้วแต่บุญของเขาที่เขาจะ ได้ สัมต่อไปหรือไม่ ซึ่งคุณตาเข้าใจได้

มรรคผล
คุณตาเคยติดสิ่งเสพติดมาหลายอย่าง เลิกลดละมาหลายสิบปีไม่เคยโทษหามันแม่ แต่่น้อย รู้สึกว่าสบายขึ้น มีผลต่อลูกหลาน ญาติพี่น้องเขาให้ความเคารพเชื่อมั่น เวลาที่ เหลือกก็ขยันชวนช่วยงานบุญในชุมชน **ทุกวันนี้**
คุณตาเป็นคนแข็งแรง แม้จะดูรูปร่าง ผอมบางและอายุมาก ท่านไม่เคยเจ็บป่วย อาจมีปวดเข่าบ้างเล็กน้อย ทุกวันทั้งเช้า- เย็นคุณตาจะออกกำลังโดยการขุดดินปลูกผัก

ถ้าใครเดินไปหัวมุมสี่แยกคุ้มคำพุทธ จะเห็น คุณตาและคุณยายทำกสิกรรมปลูกพืชผัก หลายอย่าง คุณตาบอกว่าใครอยากแข็งแรง ให้มาปลูกผัก เพราะชีวิตที่อยู่กับพืชผัก ดันไม่สี่เขียวเป็นชีวิตที่สดชื่น ช่วยให้สุขภาพ แข็งแรง ทั้งสองตายายเป็นแรงงานที่สำคัญ ในการปลูกพืชผักเลี้ยงคนทั้งชุมชน

ฝาก
คุณตาบอกว่า ชีวิตผ่านร้อนผ่านหนาวมา หมดแล้ว ทุกวันนี้ก็ไม่ต้องอยู่ได้อีกกี่ปี เพราะอายุใกล้จะเข้าเลข ๘๐ แล้ว จึงอยาก ฝากถึงหลายคนที่ยังไม่ตื่น ให้รีบตื่นซะ อย่า มัวเสียเวลาเลย ทรัพย์สินทุกอย่างที่เราดิ้นรน แสวงหาสุดท้ายก็เอาติดตัวไปไม่ได้ซักอย่าง ต้องรีบมาแสวงบุญ มาถือศีล มาเสียสละ

* กระบอกน้อยปาวัด

**เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เข้ขวัญเมตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิริติ**

ชมรมมังสวิริติแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิริติเพื่อสุขภาพด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๘๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.ม.หิตล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

▼ ต่อจากหน้า ๑

มาอย่างยาวนาน รายการต่างๆ ยังคงเข้มข้นด้วยธรรมะทำวัตรเช้า, ธรรมะก่อนฉัน, ธรรมะภาคพิเศษตามความสนใจ, ธรรมะภาคบ่ายและสัมภาษณ์ปฏิบัติกรภาคค่ำ ญาติธรรมได้รับฟังรายการธรรมะทำวัตรเช้าจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เรื่อง

สุดสุข สุดสูง สุดประเสริฐแห่งคน ต่อเนื่องจากงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๐ ที่ศาลโสภ

หลังจากรายการทำวัตรเช้าในวันที่ ๒๗-๒๘ เม.ย. มีการประชุม ๙ องค์กร วันที่ ๒๕ เม.ย. ประชุมสถาบันบุญนิยม และประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ พรกเพื่อฟ้าดิน

ปลูกเสกฯ ก่อนฉัน และภาคบ่ายรับฟังธรรมะจากสมณะ เกจิหลายรูปรวมทั้งรายการตอบปัญหาเพื่อธรรมาธิปไตยจากพ่อท่าน นอกจากนี้อบรมธรรมแล้วญาติธรรมได้รับฟังข้อมูลเหตุการณ์ทางการเมือง วันที่ ๒๕ เม.ย. ฟังการบรรยายจากอดีต สว. สมบูรณ์ ทองบุราณ เรื่องเปิดโปงระบบทักษิณ ในช่วงเช้า และ ช่วงบ่ายฟังเรื่องมองการเมืองไทยในอนาคต โดยคุณ

สุรเชียร จักรธรานนท์ วันที่ ๒๖ เม.ย. ฟังการบรรยายจาก พลตรีจำลอง ศรีเมือง เรื่อง เอาอะไรในโลกหล้า ส่วนภาคบ่าย ฟังเรื่อง ๑๐๐ ปีพุทธทาสประกาศความวิเศษของพุทธ โดย อ.สุลักษณ์ ศิวรักษ์ รายการภาคค่ำในปีจัดบริเวณศาลาปลูกเสกฯ ทุกวัน เนื่องจากฝนตก

ตลอดงานนี้ฝนตกในวันที่ ๒๔ , ๒๖ และ ๒๘ บรรยากาศชุ่มชื้นเย็นสบาย รายการภาคค่ำเป็นรายการที่สะท้อนผลการปฏิบัติธรรมจากการไปร่วมชุมนุมเป็นส่วนใหญ่ ภายในงานมีการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดถ่ายทอดรายการไปหลายจุดของหมู่บ้านศิระะโสภ นอกจากนี้มีการถ่ายทอดสถานีการ์ณข้าจากเอเอสทีวี ให้ญาติธรรมได้ติดตามเหตุการณ์ปัจจุบันทุกวัน

ความรู้สึกร่วมกันของผู้มาร่วมงานมีดังนี้

คุณขวัญดิน สิงห์คำ

มาร่วมงานปลูกเสกฯ เป็นครั้งที่ ๓๐ ละ ในครั้งแรกที่มาขณะนั้นยังเป็นครูพี่จ้อโสภ ตั้งใจมาสังเกตการณ์และไม่ได้นอนค้างมาร่วมสองสามวัน ก็ได้ดูว่าทำอะไรกันบ้าง ในสมัยนั้นคนยังมาน้อย ตามความเข้าใจก็คืองานเข้าปริวาสกรรม ยังสงสัยยังไม่ชัดเจน ยังไม่ศรัทธาเห็นแล้วก็รู้ว่าแปลกดิเนะ ยัง

ที่มาร่วมงานจะช่วยกันทำงาน ตักน้ำ ขัดห้องน้ำ กวาดศาลา รายการธรรมะก็ฟังตลอดทั้งวันเน้นเรื่องอบายมุขและกินมังสวิริติ ไม่มีเรื่องอื่นเหมือนทุกวันนี้ แต่ก่อนมีคนช่วยแรงกันไม่ต้องมีการจัดหมวดหมู่ แต่การงานสมัยนั้นมันน้อย ดิฉันบริหารคนเดียวได้ ปัจจุบันความอสังการความกว้างความใหญ่มีมากขึ้น ทั้งคนทั้งของซับซ้อนและยากขึ้น ยุคนี้เราโตขึ้นต้องเข้ากับสังคมด้วย ความมีมาตรฐานก็เริ่มเข้ามา แต่ถ้าพูดถึงความสมณะ ยุคก่อนมีมาก คนยุคก่อนทนลำบากได้มากกว่าคนยุคนี้ แต่ว่านี่เราต้องเปิดกว้างขึ้น ดิฉันก็เข้าใจ เนื้อหาของการปลูกเสกพระแท้ๆ ในปัจจุบันยังมีเหมือนเดิม แต่อาจจะรู้โลกมากขึ้นก็ไม่เสียหายเพราะได้ช่วยสังคมมากขึ้น แต่ก่อนเราช่วยแต่ตัวเองเอาความหลุดพ้นของตัวเอง ไม่ได้ช่วยสังคมก็ต้องเป็นอย่างนั้น ดิฉันเป็นคนอ่อนแอตกใจกลัวไม่ได้ง่ายๆ แต่ในกระบวนการปลูกเสกฯ ทำให้เราเข้มแข็งขึ้นได้เห็นตัวอย่างเพราะตัวเองอ่อนแอจึงไม่หนีจากวัด เราต้องอาศัยพลังจากการเห็นตัวอย่างที่ดี จึงไม่ขาดการมาร่วมงานปลูกเสกฯ ดิฉันชอบงานปลูกเสกฯ พุทธฯ เพราะได้ฝึกตัวเอง ดิฉันอาจจะไม่เก่งเหมือนคนอื่น แต่ก็มีช่วงเวลาในการฝึก ในงานนี้สามารถกินมือเดียวได้บริสุทธิ์ ใจที่จะแสบไปเรื่องกามก็ไม่มีแสบไปเรื่องโลกธรรมก็ไม่มี เพราะเราอยู่ในแวดวงของการปลูกเสกฯ ได้เห็นชัดเจนทั้งภาคทฤษฎีทั้งภาคปฏิบัติ เป็นอะไรที่ดีมากในชีวิต อยากให้ทุกคนได้มาฝึกเรื่องนี้ อย่าตามใจตัวเอง เรามีกเวลาตามใจตัวเองตั้งสามร้อยกว่าวัน ช่วงเวลา ๙ วันน่าจะฝึกเข้มข้นหน่อย ถ้าเห็นความสำคัญแล้วต้องมา ถ้าพัฒนาตนเองได้ดีแล้วจะช่วยเหลือคนอื่นได้เยอะขึ้น ถ้าเราเป็นอรหันต์แล้วเราจะช่วยคนอื่นได้มากขึ้น เพราะภาระส่วนตัวเราน้อย

กระแสมาแรง และชาวโสภก็เปิดตัวไปแล้ว การมีวิทยากรมาพูดให้ข้อมูลแก่ชาวสันติฯ ทำให้เรารับรู้เพิ่มขึ้น รายการภาคเย็นก็ดี ได้ฟังสิ่งที่แต่ละคนได้ผ่านมา เป็นข้อมูลที่นำมาพัฒนาตัวเองได้ ได้เพิ่มภูมิปัญญา และมีสมาธิในการฟังเป็นการฝึกสมาธิ ผมมาครั้งแรกผมก็มาเรียนรู้ในสิ่งที่ไม่รู้ เก็บเกี่ยวประสบการณ์และความรู้ให้ได้มากที่สุด และพยายามปฏิบัติศึลให้ได้ตามที่ตนเองตั้งใจไว้

วินัสชัย กล่อมตัน ผู้มาใหม่

ผมกำลังมีเรื่องไม่สบายใจพี่ชายชวนมา ได้มาเห็นชีวิตที่เรียบง่าย มั่นนอยสันโดยรู้สึกว่าการทำให้อจิตใจสงบ จากที่ทุกข์ร้อนใจได้มาเห็นบรรยากาศที่มีจิตใจดีขึ้นนิ่งไปได้เยอะ อยู่แบบธรรมชาติ ผมเคยอ่านหนังสือที่บ้านพี่ ผมคิดว่าชาวโสภเรียบง่ายดี มาฝึกกินมังสวิริติและกินมือเดียวก็ลำบากบ้างตอนแรกๆ แต่ก็ชินไม่ทรมาน ถอดรองเท้าก็ทนได้ และการตื่นทำวัตรเช้าก็ไม่ยากเพราะที่บ้านตื่นประมาณ ๕ ฟังธรรมะก็เข้าใจบ้างคิดว่าการทำแบบนี้จะช่วยแก้ปัญหาชีวิตได้ เพราะใจสงบนิ่ง อยู่สังคมข้างนอกจะทุกข์ใจ ผมได้เข้ามาสัมผัสเป็นครั้งแรก ไม่เคยทำแบบนี้ ผมตั้งใจเข้ามาเรียนรู้ว่าชาวโสภเขาทำอย่างไร ผมตั้งใจมาและจะอยู่จนครบงานปลูกเสกฯ หลังจากงานนี้ผมจะไปปรับปรุงตนเองเรื่องกินอยู่หลับนอน

ผมว่าศึลมีส่วนทำให้อจิตใจเข้มแข็งปกติผมไม่ดื่มเหล้าไม่สูบบุหรี่

(อ่านต่อหน้า ๖)

งานปลูกเสกฯ ▼ ต่อจากหน้า ๕

หลังนอนสมัยนี้เรื่องที่น่าจะน้อยลง อาจจะเป็นเพราะว่าคนที่มาเป็นคนเก่า พุดมากแล้วทุกคนรู้แล้ว และขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติของแต่ละคนที่จะเป็นมรรคผลของตน เนื้อหาในปัจจุบันก็เป็นการต่อยอด สมัยก่อน การทำงานไม่มีการจัดระบบ คนที่มาจะช่วยกัน ในปัจจุบันก็มีการจัดระบบเช่นแบ่งหน้าที่ทำ ครัวช่วยแบ่งเบาอีก ซึ่งพอท่านจะปลูกจิตสำนึกว่ามางานทุกคนเป็นเจ้าของ ดินนี้มาร่วมงานสำคัญของชาวอโศกทุกงานเพราะเหมือนมาเติมพลัง จุดไหนที่บกพร่องมารับ ธรรมชาติเราก็นำไปแก้ไข

คุณเอกชัย นพรัตน์ ญาติธรรม จ.อุบลราชธานี

ผมอยู่ที่อำเภอเขมราฐ ทำอาชีพทำสวน และค้าขาย ผมจะรับหนังสือของชาวอโศก อ่านที่บ้าน รู้ข้อมูลว่าเดือนงานปลูกเสก ก็เลยโทรศัพท์ถามถาม พอดีลูกชายเรียนอยู่ที่นี้ ผมมาร่วมงานปลูกเสกฯ ทุกปีงานอื่นๆ ไปร่วมบ้างแต่ปีนี้ผมต้องมาทุกปี ผมมาครั้งแรกปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ครั้งแรกคำว่าปลูกเสกฯ คิดว่าจะปลูกเสกพระพุทธรูป แต่เข้ามาจริงๆ ไม่ใช่กลายเป็นปลูกเสกฯ ตัวเอง สิ่งที่ได้จากงานปลูกเสกฯ คือการเลิก ละ ซึ่งผมถือว่าเป็นแก่น และก็ได้เยอะพอสมควร ก็ไม่ได้หมายความว่ารับได้ทั้งหมด ทำได้ประมาณ ๓๐% เรื่องไม่มัวอบายมุข ไม่ฟังเพื่อฟังเพื่อ เมื่อก่อนผมก็เหมือนคนทั่วไป อบายมุขบ้าง ผิดศีลมากมายก่ายกอง แต่พอมาสัมผัสสำนักนี้ก็ได้อะไรไปเยอะเลย ทุกวันนี้อบายมุขสิ่งเสพติดไม่มีไม่ฟังเพื่อและไม่ทะเลาะทะเลาะกันมาก การที่เราลดลงไปได้คือการลดภาระลงไปด้วย โดยเฉพาะหนี้สิน เป็นการที่ดีมากๆ เราอยู่ข้างนอกถ้าเข้ามาในนี้เหมือนคนละโลก ความสงบความเงียบได้มากกว่ากัน ถ้าผมไม่สบายใจขบถรุมที่นี้จะสบายใจ มากครั้งนั้นนอกจากมาฟังธรรมแล้วก็อยากมาฟังข้อมูลข่าวสารที่ชาวอโศกไปร่วมชุมนุมอยากมาติดตาม เรื่องการเมืองด้วย ผมว่าเรื่องธรรมะเรื่องการเมืองมันก็ต้องเกี่ยวข้องกันหมด ประเทศไทยเรามีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ถ้าบ้านเมืองอยู่ไม่ได้สถาบันก็อยู่ไม่ได้

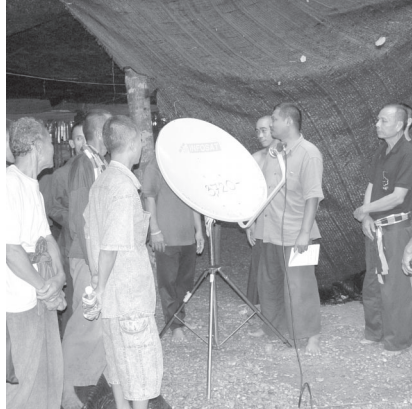

ด.ญ. น้ำเพชร แสงมณี สัมมาสิกขาศาลีอโศก ชั้น ม. ๓

พวกหนูมาช่วยงานตั้งแต่วันที่ ๒๓ เม.ย. ไม่คิดว่าฝนจะตกก็เลือกกางเต็นท์ในป่า ซึ่งทุกปีก็เห็นคนเขานอนกลางดินกันอย่างนี้ วันที่ฝนตกก็ขึ้นลำบากนิดหน่อยแต่ก็ทนได้และพวกหนูก็ไม่คิดจะย้าย ได้สัมผัสกับธรรมชาติ และได้พบกับความลำบาก งานที่ได้ทำคือทีมศาลาและปลูกผลไม้ แยกขยะ หนูได้ทำงานแยกขยะ มีคนที่ไม่แยกนิดหน่อยในงานนี้พบน้อย หนูคิดว่าเรื่องทิ้งขยะถูกที่เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าชาวอโศกไม่ทำก็ไม่รู้ว่าจะไปหวังกับใคร มาอยู่หลายโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันดี นอกจากได้ทำงานพวกหนูจะได้เข้าฟังรายการทำวัตรเช้า อาจะปลูกประมาณ ๓๓๓ ครั้ง ฟังรู้เรื่องบ้าง ง่วงแต่ก็ต้องทน ได้ฝึกตัวเองเรื่องความอดทนและฝึกสติ ถ้าวันๆก็เอาก้อนกรวดนวดเท้าหรืออาสนุดไปจด รายการเย็นก็ ได้เข้าฟัง ได้ประโยชน์คือได้รู้สังคัม ได้รู้วิธีการ ปฏิบัติและความคิดของผู้อื่น งานนี้หนูตั้งใจ สวรรค์เรื่องคำพูด ทานอาหารวันละ ๒ มื้อเป็นปกติ หนูชอบที่จะมางานแบบนี้ เพราะมีเพียงปีละครั้ง หนูคิดว่าคนที่ใจร้อนถ้ามาปฏิบัติธรรมแบบนี้จะทำให้จิตใจสงบขึ้นเยอะ

คุณดาวพร ขาวหินฟ้า ผู้ประสานงาน พี่ชผักวัดดุจิบ

วัดดุจิบที่ใช้ในช่วงนี้เครื่องแหซึ่งซื้อปุ๋ย อินทรีย์จากศิระะอโศกไป ได้นำผลไม้มา

สนับสนุน คือสับปะรด ๒ ตัน มะม่วงน้ำดอก ไม้ ๒ ตัน มะไฟ ๑ ตันและอีก ๔๐๐ กิโลกรัม ส้มโอ ๑ ตัน มะม่วงและมะไฟและส้มโอ เจ้าของมาบริจาค ผลไม้เยอะก็ดูแลค่อนข้างยากเพราะทานไม่ทันและฝนก็ตก ทำให้ผลไม้เน่าเราได้บริหารจัดการโดยนำไปแจกที่ร้านค้าบ้าง และนำไปทำน้ำหมักชีวภาพ ผลไม้มีเหลือเพื่อแต่ผักจะมีน้อย เพราะพวกเราไปภูษาดิกัน ผักจะมีฟักทองและฟักแฟงเป็นหลัก ญาติธรรม ขนมาสมทบบางส่วนซึ่งเขาก็ประสบ ปัญหาฝนตกผลิตไม่ได้ ที่ศิระะอโศกก็มีบวบ มะระ แต่จำนวนไม่มาก คนที่มาช่วยงานในส่วนนี้ ปีนี้ผู้ใหญ่มาช่วยน้อยกว่าทุกปีที่ผ่านมา ได้แรงงานจากนักเรียนเตรียม ม. ๑ จากทุกโรงเรียน มาช่วย และศิษย์เก่า ดินนี้ตั้งใจมาช่วยงานเป็นหลัก ได้ทำหน้าที่นี้มาทุกปี ก็ช่วยดูแลดูดูดิบ และประสานกับแม่ครัว เลือกผักชนิดที่จะเสียบก่อนเพื่อทำอาหารและช่วยดูแลความสะอาด ๕๘. บริเวณโรงครัว และคอยประสานขอแรงญาติ

ธรรมมาช่วยเตรียมผลไม้ขึ้นศาลา จัดการบริหารผลไม้ที่จะนำไปแจก หากคนหารดเพื่อนำไปแจก เรื่องอาหารในปีนี้อาหารเหลือน้อยอาจเป็นเพราะคนมาไม่มาก แม่ครัวประมาณได้ดี การทำงานปีนี้ไม่ยากเพราะวัตถุดิบไม่มากอย่าง แม่ครัวที่ใหม่มาทำ ผัดผักแกงผัก และน้องศิษย์เก่าทำงานดี คนที่เข้ามาช่วยงานก็มาทำอย่างตั้งใจ ประทับใจทีมงานจากสันติฯเอาภาระดี เก็บล้างภาชนะได้ดีเป็นทีมใหญ่และเก่งเรื่องทำอาหารแม่ครัว (อ่านต่อหน้า ๑๐)

▼ ต่อจากหน้า ๑

จ.สุรินทร์ ได้มี รถทัวร์ของ บจ.ขนส่งวิงแวง รถบรรทุก ๑๐ ล้อ ทำให้เที่ยวชนสมณะ ร่มบุญ และสมณะหมอนที่เดินอยู่ข้างทาง ตามลำดับ

ปรากฏว่าสมณะร่มบุญเสียชีวิตขณะ เกิด เหตุเพราะถูกชนอย่างแรงจนกระโหลกแตก ยุบเป็นรูเท่ากำปั้น ส่วนสมณะหมอนสลบอยู่ ข้างถนนในเส้นทางฝั่งถนนขาเข้า กทม. บริเวณไหล่ทาง สี่พระแตก ดั้งจุมุกหัก เลือด ไหลเประ

จากคำบอกเล่าของกนชัย ๑๐ ล้อ ลำดับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้ว่าพอรถทัวร์ชนท่าน ร่มบุญ ซึ่งเดินอยู่ข้างหลังท่านหมอน ก็รีบหัก รถกลับทำให้ชนรถ ๑๐ ล้อจนรถ ๑๐ ล้อเสีย หลักรถวิ่งชนต้นไม้ข้างทาง ซึ่งรถทัวร์มีผู้โดยสารอยู่หลายคน

แต่ท่านหมอนเมื่อฟื้นจากสลบ ก็ ไปดูท่านร่มบุญก็รู้ว่ารถชนแล้ว จึงเดินไป ขอความช่วยเหลือจากชาวบ้านแถวนั้นนำส่ง โรงพยาบาลสังขะ ก่อนจะย้ายไปรักษาต่อที่ โรงพยาบาลสุรินทร์ จนถึงวันที่ ๒๑ เม.ย. จึงได้ไปรักษาที่โรงพยาบาลยันฮี กทม.

ชาวโศกที่ผ่านไปพบเห็นเหตุการณ์ สมณะหมอนมูทกันโตกับสมณะร่มบุญ ฉีดตปญญ์ทั้งก่อนและหลังประสบอุบัติเหตุ ผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์มาดังนี้

คุณคุณุญ ดอนวิชา อายุ ๕๒ ปี

“เมื่อวันที่ ๒๐ เม.ย. ๔๙ ผมขับรถมา ส่งเด็กสี่มาฯ ผมยังเห็นท่านทั้งสองรูปเดินจาริก อยู่เลย แต่ก็มิได้แวะไปพักทนายกราบ การวะท่านเลย เมื่อผ่านไปแล้วก็ยังคิดว่าเรา ทำไมไม่แวะไป เรายังจะเอาหน้าไปถวายให้ท่าน วันนั้นผมมาถึงสี่พระฯ ๕ โมงเย็น รุ่งเช้าผม ก็เดินทางกลับสี่มาฯ ตั้งจิตว่าเจอท่านก็จะ แวะลงไปกราบนมัสการ พอถึงสี่แยกสังขะก็ เห็นรถพยาบาล ช่วง กม. ๕ เห็นรถเปิดไฟ ขอทาง ผมจึงจอดรถแอบข้าง ไซ้แน่นเลย

ต้องเป็นสมณะเรา เพราะเห็นผ้าครองสีกรัก เห็นท่านร่มบุญนอนอยู่จึงรีบเข้าไปจับแขน และเห็นสี่พระท่านบุดไปตั้งกำปั้นมือ ผมก็ พุดไปว่า “ท่านไปแล้ว“ ขณะนั้นมีคนอยู่ ประมาณ ๗ คน และมีคนมาถามว่าคุณรู้จัก ท่านหรือ และชาวบ้านว่ามีอีกองค์หนึ่งนะ จากนั้นผมก็ขอยืมโทรศัพท์ชาวบ้าน ติดต่อ ส่งข่าวมาให้ทาง สี่มาฯทราบ และก็เดิน ทางมาดูที่ ร.พ. สังขะ เมื่อพบท่านหมอน ก็ พอดีทางพยาบาลกำลังดูอาการท่านอยู่ว่าท่าน จะอาเจียนมั๊ย ท่านจะกระวนกระวายมั๊ย ผม เห็นตาขวาท่านบวม สี่พระเย็บ ๒ เข็ม จากนั้นคุณเจ็ดแก้วก็มาดูอาการท่าน”

คุณเพียงพอ (อาตอ) ชัยรัตน์ อายุ ๕๒ ปี

“เมื่อวันที่ ๒๐ เม.ย. ๔๙ ได้เดินทางจาก สันติฯ เวลา ๐๖.๓๐ น. พาคณะชาวภูผาฯ เพื่อมาช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐ ที่พุทธสถานสี่พระโศก มากัน ๑๐ คน มา แวะพักเข้าห้องน้ำที่นางรองขณะนั้นป้าย ๒ โมง จากนั้นก็เดินทางต่อมุ่งหน้าเข้าอำเภอประสาท เลยประสาทมาสักพักหนึ่งได้มองไปด้านขวา ก็ได้เห็นสมณะ ๒ รูป เดินจาริกอยู่บนถนน

ด้านขวา ก็บอกสมาชิกพวกเรา (ชาวภูผาฯ) ว่าพบสมณะแล้วต้องจอดรถลงไปกราบก่อน สมาชิกบอกว่าดี ก็ได้จอดรถแถบซ้ายมือ เข้า ข้างทาง ผมก็ได้เอาน้ำดื่มในรถสองขวดไป ถวายหลวงพ่อมุฑมู หลวงน้าร่มบุญ

หลวงพ่อมุฑมูก็พุดว่า เออ...ชาวไฟศาลี คนนี้เคยเดินมาแล้วนิ ผมก็ขับไปกราบ หลวงน้าร่มบุญ ซึ่งยืนอยู่ด้านหลัง หลวงน้า ร่มบุญก็ได้พักทนาย แล้วก็ถามว่าข่าวทาง สันติฯเป็นอย่างไรบ้าง ผมก็บอกท่านว่าเกิด เหตุการณ์อยู่สองเรื่อง เรื่องแรกก็มีหมายจาก ตำรวจเรียกตัวพ่อท่านและคณะไปสอบ ท่าน ก็บอกว่า เออ..เขามาเอาเรื่องเราแล้ว ท่านก็ ถามว่าข้อหาอะไร ข้อหาแต่งกายเลียนแบบ พระในศาสนาและก็ไม่ไ้ระบุนว่าเป็นศาสนา อะไร เรื่องที่สองพระจากเวียดนามมาขอพระ ธาตุจากพ่อท่าน พ่อท่านมอบให้ ๑๐ องค์ ช่วงเวลาตี ๔ ได้เกิดเหตุการณ์ฟ้าร้อง ลม กระโชก สักพักหนึ่งก็เงียบ หลวงน้าร่มบุญก็ บอกว่ามันเป็นเรื่องจริงโดย เรื่องปาฏิหาริย์

ปาฏิหาริย์มีจริง ผมได้ถามถึงเรื่องสุขภาพของ หลวงน้าร่มบุญว่าเป็นอย่างไร ท่านก็บอกว่า สุขภาพอาตมาดี ท่านยังได้พุดถึงหลวงพ่อดง เย็นว่า เดินกันมา ๓ รูป หลวงพ่อดงเย็นเดิน มาถึงสระบุรี ยางแตก (เท้าแตก) จึงเดินกลับ ช่วงนั้นผมได้มองไปทางด้านหลังของท่าน ร่มบุญ ก็ได้เห็นว่าถนนเส้นนี้ไม่ปลอดภัย อันตรายมากเลย (ในความรู้สึก) ผมก็ได้เียง หน้าไปมองหน้าท่านเหมือนกัน ก็เห็นว่าหน้า ตาของท่านก็เหมือนเดิม ไม่แก่ แต่ก็ดูหน้าคล้าย หน้อย ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของพระจาริก ต้องโดนแดดโดนลม ท่านก็ยิ้มแย้มแจ่มใสได้ มิได้บอกว่าจะมีเหตุอะไร ช่วงนั้นเวลาสี่โมง เย็นเศษๆ เหลือวหลังมาดูก็เห็นฝ่ายหญิงคุย กับหลวงพ่อมุฑมูอยู่ ผมก็เห็นว่าเวลาพอ สมควรก็บอกสมาชิกว่าควรกราบลาท่านเดิน

ทางต่อ หลวงน้าร่มบุญหลวงพ่อมุฑมูก็ให้ศีล ให้พรว่า ก็ให้เดินทางโดยปลอดภัย ขณะเรา ก็เดินทางมาถึงสี่พระฯ ๖ โมงเย็น เข้าได้เจอ อาอ้อย (ต้นกล้า) เวลา ๖ โมงเช้า ของวันที่ ๒๑ เม.ย. ๔๙ อาอ้อยบอกว่า ท่านร่มบุญ ถูกรถชนเสียชีวิตแล้ว ส่วนหลวงพ่ อมุฑมูขาดเจ็บ ใจก็คิดว่าเราต้องแจ้งข่าวแล้ว แต่ใจหนึ่งก็ยังไม่มั่นใจว่าข่าวนี้จะชัดเจนแค่ไหน ก็เลยเดินมาที่ศาลาพักรอธรรม ว่าจะมาถามสมณะ เพื่อความชัดเจน ก็มาพบหลวงอาลือคม ถามท่านว่าหลวงน้าร่มบุญเป็นอย่างไร หลวงอา ลือคมว่า เตรียมจะไปรับศพกัน ผมก็รำพึงอยู่ ในใจว่า ‘ไอ้ชีวิตอะไรกันวะ’ คุยกับท่านอยู่ หลัดๆ เลย ท่านก็มาจากไปเสียแล้ว ก็เดิน ไปหาคลื่นโทรศัพท์และนึกในใจว่าจะโทรฯไป บอกหลวงปู่ชินก่อน หลวงปู่ชินฯก็บอกว่ารู้ ข่าวแล้วแต่ยังไม่ทราบรายละเอียด ก็ได้บอก กับท่านว่า หลวงน้าร่มบุญเสียชีวิต หลวงพ่ อมุฑมูขาดเจ็บ ก็เลยเดินมารำพึงในใจว่าชีวิตนี้ ประมาทไม่ได้เลย”

คุณเจ็ดแก้ว ชาวหินฟ้า อายุ ๔๕ ปี ญาติธรรมสุรินทร์โศก

“ผมรับโทรศัพท์จากสมณะเต็ดขาด จิตตสันโต เวลา ๐๖.๓๐ น. (โดยประมาณ) ท่านบอกว่าเจ็ดแก้วอยู่ห่างจากร.พ.สังขะก็ก็โล ผมก็บอกว่า ๔๔ กิโลเมตร ท่านว่ามีสมณะตายรูป หนึ่ง บาดเจ็บรูปหนึ่ง ช่วยไปดูสมณะเราหน่อย ผมถามว่าใครตาย ท่านบอกว่าท่านมูฑมูฯ ตาย ผมบอกอีกรูปหนึ่งเป็นใคร ท่านไม่รู้ ผมรีบ ขับรถไปสักพักท่านก็โทรฯ มาอีก บอกว่าท่าน มูฑมูฯไม่ตาย ที่ตายคือท่านร่มบุญ จากนั้นผม นำเรื่องไปเล่าให้ญาติธรรมฟัง ญาติธรรมหน้า ซีดหมดเลย เมื่อถึง ร.พ. สังขะไปถามยาม ว่ารู้ไหมพระตายหนึ่งองค์ บาดเจ็บหนึ่งองค์ อยู่ที่ไหน ยามก็บอกว่าอยู่ที่พักฝ่ายชาย พวก ญาติธรรมรีบเดินไปเห็นท่านนอนอยู่บนเตียง ถูกทอดทิ้งไว้ ผมเดินเข้าไปถาม ท่านมูฑมูฯ

บอกว่าเค้าปล่อยอาตมาไว้ตั้งแต่ตีสี่ยังไม่ ได้ ทำอะไรเลย ปรากฏว่าเจอคุณยังดิน ก็ถามว่า เห็นเหตุการณ์ไหม คุณยังดินว่าเห็นตอนวันวาน แดร์ร้อนๆ เห็นท่านก็คิดว่าจะลงไปกราบตี้มัย แต่ก็คิดว่าเดี่ยวท่านก็ไปถึงสี่พระฯเองละ ก็ ขับรถมาอนที่สี่พระฯ หลังจากนั้นก็มาถาม ท่านมูฑมูฯ ว่าเหตุการณ์เป็นอย่างไร ท่านก็ไม่มีแรงตอบ บอกว่าปวดเมื่อยไปทั้งตัว อีกพัก ก็มาถามท่านใหม่ก็ไม่รู้เรื่อง และญาติธรรมก็ มากันเยอะเลย พวกเราลงความเห็นกันว่า ต้องเอาไป ร.พ. ใหญ่ ที่จังหวัดสุรินทร์ และ ที่ตาขวาปูด เรากลัวว่าจะมีปัญหาเลือดคั่ง ในสมอง จึงส่งไปตรวจที่ ร.พ. สุรินทร์

ระหว่างที่นอนบนรถก่อนถึง ร.พ. ท่าน อ้วกเป็นเลือดคอกใหญ่ ผมถามท่านว่าเป็น อย่งไร ท่านว่าอ้วกออกมาแล้วโล่งพอถึง ร.พ.สุรินทร์ ส่งไปห้องฉุกเฉินโดยมีใบส่งตัวจากร.พ.สังขะไปด้วย หมอตรวจเช็คให้กลับบ้านได้ ไม่มีปัญหาอะไรเลย พยาบาลที่เป็นญาติธรรม จ่ายค่ายาให้ ๒๐๐ บาท แต่พยาบาลก็ไปขอ หมอให้สมณะอยู่พักฟื้นก่อน หมอบอกว่าไป อยู่ห้องสังเกตอาการก่อนจนถึงเย็นค่อยกลับบ้าน ระหว่างนั้นผมไปต้มข้าวต้มร้อนๆ มาถวาย ขณะฉันข้าวต้ม เลือดก็ออกมาทางจมูก

(อ่านต่อหน้า ๘)

จากใจผู้รักอหิงสา

๑ มาเพราะสื่อถูกปิดกั้น

คุณนิติ ชวนสันทน์ พันธมิตรฯ จังหวัดชลบุรี อาชีพนักธุรกิจ สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๘

ผมติดตามคุณสนธิตั้งแต่รายการช่อง ๕ ที่แรกก็ขี้ขลาดไปเรื่อยๆ วันหนึ่งคุยอยู่เปิดถูกตัดผมก็เลยชวนพรรคพวกมาที่สวนลุมสิบกกว่าคนเช่ารถตู้มา ก็ติดตามมาเรื่อยๆ ที่ลานพระรูปก็มาค้ำ มาย้ายไปสนามหลวงก็ไปนอนสนามหลวงต่ออีก และติดตามมาจนปัจจุบัน คิดว่ามันเป็นอะไรที่ได้พบเพื่อนต่างจังหวัดหลากหลายเยอะมาก เป็นมิตรกันคุยกันมีความเห็นตรงกัน ถ้าอยู่ที่บ้านเราไปคุยผิดคนเขาจะตวาดเอาเลย ขัดแย้งกันเกือบจะตะลุมบอนกันก็มี ส่วนกองทัพธรรมผมก็เคยได้ยินชื่อคุณจำลองมานานติดตามพรรคกองทัพธรรม ได้เห็นท่านเป็นนายพล เป็นรองนายกฯ มาแล้วคนระดับนี้มีหรือครับที่จะมาใช้ชีวิตกินๆ นอนๆ อยู่กับดินอย่างนี้ ท่านไม่ต้องมาทำอย่างนี้ก็ได้แต่ท่านก็เสียสละลงมาและผมประทับใจกองทัพธรรมมาก เพราะเข้าขึ้นมาจะเห็นเก็บกวาดสะอาด พุดจามีน้ำใจและของที่ได้มาจากบริจาคก็แจกจ่ายให้หมดไม่เก็บไว้กักไว้ ที่พวกผมคุยกันคนเขาบอกว่ากองทัพธรรมช่วยเคียงข้างทุกคนเลย คนกองทัพธรรมมีความหมายทุกคน เขาทำไม่เห็นแก่เห็นดีเห็นชอบ เขาเห็นขยะเล็กๆ น้อยๆ ก็จะเก็บกันหมด ผมประทับใจที่ชีวิตผมอายุก็มากแล้วมากินมานอนอย่างนี้ต่อไปในอนาคตเราก็จะได้เล่าให้ลูกให้หลานฟังว่าเราเคยร่วมต่อสู้ขับไล่ทรราช ผมไม่รู้สึกลัวและได้มาอยู่จริงๆ แล้วก็ไม่น่ากลัวแต่กระแสบ่าวที่ออกไปทำให้ดูน่ากลัวประชาชนส่วนใหญ่จะไม่รู้เพราะข้อมูลข่าวสารก็น่าเห็นใจ ผมมานี่คำรถก็เสียเอง ค่ากินข้างนี้ดินะที่มีโรงบุญ ได้อาศัยอาหารกองทัพธรรมก็ช่วยทุนรายจ่ายไป คำรถพวกผมไม่มีการบ่นกันเพราะเราคิดว่าเราสู้เพื่อชาติ ถ้าเราไม่สู้วันนี้ต่อไปมันจะเหมือนอาร์เจนติน่า ผมได้ชีวิตจากกองทัพธรรมผมก็เอาไปแจกคนอื่นต่อและอธิบาย รวมทั้งแผ่นเอกสารไปแจก

แต่ผมต้องมีวิธีแจกเพราะที่ชลบุรีมี ส.ส.ไทยรักไทย ก็อันตราย ผมมีวิธีแจกที่ตนเองจะปลอดภัย ผมคิดว่าคนเราต้องช่วยกัน เราช่วยให้เขารู้ได้คนสองคนมันก็ขยายไป คนที่มาชุมนุมที่นี้จะเป็นคนอายุกลางคนเป็นวัยทำงาน ซึ่งเขามีข้อจำกัดว่ารุ่งขึ้นเขาก็จะทำงาน จึงเป็นอะไรที่ยึดเยื้อ บางคนเขาจะออกแนวรุนแรง เขาไม่เชื่อว่าการชุมนุมแบบนี้จะชนะเพราะไม่มีการเมืองเลือด ผมเดินทางกลับไปบ้านและเดินทางมาร่วมชุมนุมบางครั้งก็ท้อ แต่พอกลับไปบ้านแล้วมันนอนไม่หลับไปดูโทรทัศน์ได้ข่าวต่างๆ มันก็เป็นห่วงถึงเราจะแก่แล้วก็ขอให้ได้มาร่วมสู้ ชีวิตทั้งชีวิตเราไม่เคยทำอะไรเพื่อชาติเลย เมื่อมีโอกาสอย่างนี้จะทำอะไรเพื่อชาติสักครั้งหนึ่งจะเป็นไรไป มันก็คิดต่อไป

๑ สนับสนุนอหิงสา

คุณสนธิพงษ์ สนมทิน สมาชิกพันธมิตรฯ จ. นครศรีธรรมราช อาชีพ ชกส. สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๘
ผมมาร่วมชุมนุมกินวันที่ ๒๕ มี.ค. นั่งรถไฟมาจากนครศรีธรรมราช ผมเคยมาร่วมเดินครั้งหนึ่ง ถือว่าเป็นหน้าที่ของเราที่จะวินิจฉัยได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดไม่ถูก ก็เป็นการแสดงในระบอบประชาธิปไตยเพราะว่าทุกคนต้องมีส่วนร่วมไม่ใช่แค่การเลือกตั้ง ก็เหมือนกับเราอยากมีสุขภาพดีไม่จำเป็นที่เราต้องไปหาหมอ เราก็ต้องดูแลตัวเองด้วยประชาธิปไตยก็เหมือนกันเราต้องมีส่วนร่วมทุกๆ อย่าง เป็นการใช้สิทธิมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการตรวจสอบหรือว่าการให้ความเห็นแสดงประชามติ ฉะนั้นการมาครั้งนี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในการแสดงประชามติ ตอนนั้นคนไทยควรจะมองการเมืองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นเพราะว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร คนส่วนใหญ่ยังไม่รู้รายละเอียดตรงนี้อยู่เราต้องเห็นใจเขาด้วยที่เขายังไม่สามารถจะรู้ข้อมูลข่าวสารได้ ฝ่ายที่จะเอาเปรียบที่จะหาผลประโยชน์จากประเทศชาติบอกข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์กับเขา บรรยากาการชุมนุมใช้วิธีการที่สันติ อหิงสา อโหสิ แนวทางนี้ต้อง

ยึดมั่นให้เข้มแข็งจะประสพชัยชนะได้ เพราะฉะนั้นการต่อสู้ครั้งนี้ไม่ควรจะรีบเร่ง เพราะการต่อสู้กับธรรมชาติต้องใช้เวลา การต่อสู้ในอดีตกับปัจจุบันมันแตกต่างกัน ก็เหมือนกับกิเลส กิเลสหายๆ มันมองได้ง่าย กิเลสที่ลึกซึ้งเช่นว่าโลกธรรม ๘ โลกของอัตตานั้นลึกซึ้งไหมครับ เราต้องใช้พละอินทรีย์ค่อยๆ ดูก่อนข้างมาก การที่กองทัพธรรมออกมาดีมากเพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่เขามองเห็นแล้วว่ากองทัพธรรมมีจุดยืนและแยกแยะอะไรถูกอะไรผิด ฝ่ายธรรมะถ้าไม่ออกมาก็เป็นห่วงเมื่อกองทัพธรรมออกมาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ประชาชนคนที่รักความเป็นธรรมก็รู้สึกอบอุ่นใจผมอ่านหนังสือพิมพ์เจอก็รู้ว่าเขาก็ไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากส่วนพันธมิตรฯ นำอาหารมาเองและนำมาแจกจ่ายประชาชนด้วย

สมณะร่วมบุญ ▼ ต่อจากหน้า ๖

หลังจากฉันข่าวต้มแล้วท่านก็ได้เล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า ท่านลุกขึ้นเดิน คิดว่าจะไปบิณฑบาตที่อำเภอสังขะ และไปเยี่ยมญาติธรรมแถวนั้น จึงเดินทางไปทางด้านขวาของถนนซึ่งมองเห็นรถสวนมาได้ พอเดินได้สักพักหนึ่งก็ได้ยินเสียงดังโพล่ ก็ไม่รู้เรื่องอะไรอีกเลยสักพักก็รู้สึกตัวจึงสำรวจตัวเอง ว่าเป็นอะไรมัยนี้ มือเป็นอะไรมัยนี้ ก็เห็นเลือดไหลออกมา จึงเอาผ้ามาห้ามเลือดและมองหาเพื่อนสมณะ เห็นอยู่ข้างหน้า ๕ เมตร กล่าวหัวกล่ามือตัวนี้มๆ ก็บอกว่าไม่รอดแล้ว ท่านจึงมองหาม้าจะไปขอความช่วยเหลือ ตอนนั้นประมาณสี่โมง ยังไม่มีใครตื่นเลย และเห็นรถทัวร์จอดหาศพอยู่ที่ไหน ท่านมุกๆ จึงคิดว่าถ้าคนไม่ตายจะถอยมาทับจึงไม่เข้าไปหา จึงไปหาชาวบ้าน พอเดินไปหาชาวบ้าน บ้านแรกก็ร้องถามโยมว่า โยมมีใครอยู่มัย บ้านที่หนึ่งไม่ตอบรับ บ้านที่สองไม่ตอบรับ บ้านที่ ๓ ไม่เปิดไฟ ท่านจึงรีบเข้าไปหาโยมบอกว่าอาตมาถูกรถชนบาดเจ็บ มีโทรศัพท์ใหม่ ขอใช้โทรศัพท์แต่โทรออกไม่ได้ เพราะเงินหมดซึ่งเป็นโยมผู้หญิง โยมผู้หญิงจึงไปขอโทรศัพท์อีกบ้านหนึ่งก็โทรออกไม่ได้เหมือนกัน ผู้หญิงก็วิ่งไปหาผู้ใหญ่บ้าน ให้ผู้ใหญ่บ้านโทรไปเรียกรถโรงพยาบาลมา
ปรากฏว่ารถโรงพยาบาลบ้านแพ้วมา ผู้ใหญ่บ้านก็เรียกรถโรงพยาบาลบ้านแพ้วไปส่ง พอไปถึงเจอรถโรงพยาบาลสังขะมาท่านก็ต้องเปลี่ยนรถอีก ก็ไปส่งถึง ร.พ.สังขะเลย
เมื่อผมทราบดังนี้ก็ไปเล่าให้หมอฟังว่าทำไมท่านกลับไปได้
หมอก็บอกว่าผมถามท่านว่าเป็นอะไร ท่านก็ว่าไม่เป็นอะไร และหมอก็ ร.พ. สังขะก็เขียนส่งตัวว่าไม่เป็นไร โดยไปส่งตัวเขียนมาว่าท่านนั่งรถมาบรรทัด รถชนพระอีกองค์มาชน ทำให้พระองค์นี้บาดเจ็บนิดหน่อย
ผมจึงเล่าเรื่องที่ให้เกิดให้หมอฟัง หมอบอกว่าพระองค์นี้รอดได้อย่างไร อย่างนี้ต้องเอ็ดมิต(ต้องนอนค้าง ร.พ.) ที่หมอบอกให้ออกเพราะไม่รู้ หมอบอกว่า หมอให้ออกญาติคนไข้ให้อยู่อย่างนี้ต้องเสียเป็นหมื่นนะ
ผมก็บอกว่าที่หมื่นก็จ่าย แต่หมอฟังเหตุการณ์ก็โอเค ให้เอ็ดมิต หมอจึงเขียนใบส่งตัวให้ไปพักที่ตึกสงฆ์

มีพยาบาลที่เป็นญาติธรรมอีกคนหนึ่งมาเยี่ยมที่ตึกสงฆ์ เห็นอาการของท่าน นำไปอยู่ห้องพิเศษจึงบอกพยาบาลประจำบอร์คว่าขอไปอยู่ห้องพิเศษได้มัย พยาบาลจึงบอกว่าไม่ได้ ต้องไปดูอาการอย่างใกล้ชิดไปอยู่ห้องพิเศษไม่ได้ และก็มีญาติธรรมมาเยี่ยมเยอะเลย
สรุปว่าผมว่าสมณะออกจาริกควรมีแผ่นซีดีติดไว้สักห้าแผ่น ถ้าเดินตอนมีดๆ และเวลาได้รับอุบัติเหตุอย่าบอกว่าไม่เป็นไร ควรเล่าเหตุการณ์ให้หมอฟังตามความจริงหรือให้หมอเอาใจก็ได้ทั้งนั้น”
สมณะดงเย็น สติภูโต
“อาตมาและคณะซึ่งประกอบด้วย สมณะหม่อน มุกกันโต สมณะร่วมบุญ ฉัตรบุญโญ และคุณสุริยนต์ เมธีพันธพงศ์ ตั้งใจจะเดินจาริกไปงานปลูกเสกพระแท่นๆ ของพุทธที่ศิระขอโศก อ.กันทรลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ โดยได้ออกเดินจากพุทธสถานสันติอโศก แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ตั้งแต่เช้ามีดของวันที่ ๘ เม.ย.๕๘ ผ่านไปตามถนนเกษตร-นวนินทร์ เลี้ยวไปทางลาดปลาเค้า ถึงแยกกม.๔ รามอินทรา ก็เลี้ยวไปทางแยกหลักสี่ แล้วออกไปทางสะพานใหม่ ดอนเมือง แวะฉันที่บ้านญาติธรรม เสร็จแล้วก็ออกเดินต่อไปถึงรังสิต เลยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปพบบ้านร้างหลังหนึ่ง จึงแวะพักค้างปักกลดกันที่นั่น
เช้ามีดวันที่ ๙ เม.ย. ก็ออกเดินทางต่อไปถึง อ.วังน้อย จะเข้าเขตจังหวัดสระบุรีปรากฏว่า คุณสุริยนต์มีอาการผื่นแพ้ท้องและแตก จึงขอกลับ
อากาศที่ร้อนมาก ทำให้ออกเดินกันแต่เช้ามีดทุกวัน และในวันที่ ๑๐ เม.ย. พอเดินไปตามถนนมิตรภาพ ประมาณ กม.ที่ ๘๔ หรืออีกประมาณ ๑๔ กม.จะถึงแยกสระบุรี-นครราชสีมา อาตมาก็รู้สึกได้ว่า เดินต่อไปไม่ไหวแน่แล้ว เพราะผื่นแพ้ท้องหลายจุด จึงได้โทรศัพท์ติดต่อให้คุณสุริยนต์นำรถไปรับกลับ มาที่สันติอโศก
จนกระทั่งวันที่ ๒๑ เม.ย. เมื่อกลับจากบิณฑบาตก็ได้ทราบข่าวการประสพอุบัติเหตุของสมณะและท่านร่วมบุญได้มรณภาพขณะกำลังเดินจาริกไปตามถนน ณ เวลานั้นทำให้อาตมาได้คิดว่า นี่ถ้าอาตมาไม่ได้กลับมาก่อนและเดินไปด้วยกันครั้งนี้ก็คงไม่รอดเหมือนกัน เพราะปกติจะเดินนำต่อจากท่านหม่อนก่อนท่านร่วมบุญด้วย
แต่เมื่อระลึกถึงอดีตก็มั่นใจว่า คงจะไม่มีอะไร เพราะชีวิตที่ผ่านมาไม่เคยสร้างกรรมหนักที่เบียดเบียนหรือฆ่าสัตว์
ส่วนการมรณภาพของท่านร่วมบุญนั้น คิดว่า ‘ตายอย่างนี้ก็คือว่า...เพราะตายอย่างปฏิบัติบูชาเหมือนทหารที่ตายในสมรภูมิตัว’
สำหรับอาตมานั้นก็ยังคงตั้งใจอยู่ว่า คงจะเดินต่อไปจนกว่าจะเดินไม่ได้ เพราะถือว่าเป็นการปฏิบัติบูชาแต่คงสัสมาสัมพุทธเจ้า ปีนี้อายุ ๙๐ แล้ว ก็ยังเดินได้สบายมาก เพราะออกกำลังกายอยู่ทุกวัน
(สมณะดงเย็น ได้ตั้งใจไว้ว่า จะไม่ขึ้นรถยนต์เลย เว้นแต่จะไม่สามารถเดินไปได้หรือเดินไม่ไหวจริงๆ).

โยหา ... ความชอบธรรม แม้จะแพ่พ่าย แต่ก็ภาคภูมิใจที่ได้เสียสละ

หลังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แก่คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุดและคณะผู้พิพากษาศาลฎีกาแล้ว ดูเหมือนสถานการณ์บ้านเมืองจะมีทางสว่างขึ้นมาบ้างทุกฝ่ายขานรับที่จะน้อมนำไปปฏิบัติ โดยเฉพาะฝ่ายตุลาการ ที่มีอำนาจเต็มในการพิทักษ์รักษาถูกต้องของบ้านเมือง ให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชนทุกหมู่เหล่า

นายกฯ รัฐมนตรี นักสมัครผู้แทน นักวิชาการ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ องค์กรอิสระ สื่อสารมวลชน นักข่าว นักธุรกิจ พ่อค้าแม่ค้า นักศึกษา นักเรียน ชาวไร่ชาวนา พระภิกษุสงฆ์ นักบวช ล้วนมีอำนาจหน้าที่ตามฐานะแห่งตน อีกทั้งมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญแห่งรัฐนั้นๆอย่าง เป็นธรรมด้วย ตราบไต่ที่ยังปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยุติธรรม ย่อมจะได้รับสิทธินั้นโดยชอบธรรม

การใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ แม้จะอ้างว่าชอบด้วยกฎหมายก็ตาม ถ้าอำนาจหน้าที่นั้นเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของตนและพวกพ้อง เอาเปรียบผู้อื่น หรือทำร้ายทำลายสังคมให้เดือดร้อน อย่างขาดหิริโอตตปัสเสนันคือความไม่ชอบธรรม นำมาซึ่งความสูญเสียต่อตัวและจิตวิญญาณของสังคมอย่าง การแต่งตั้งพี่ต้ว, พี่เมีย, เพื่อนร่วมรุ่น, พรรคพวกบริวาร เข้าไปกุม มีอำนาจในกองทัพ ตำรวจ ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเศรษฐกิจ อย่างไร้จริยบรรณ ทำลายระบบคุณธรรม ระบบอาวุโส ความสามารถ และสร้างความแตกแยกไร้ความสามัคคีไปทั่ว

ใช้อำนาจบริหาร, อำนาจนิติบัญญัติ เพื่อผลประโยชน์ของตนและครอบครัวในการขายหุ้นให้ต่างชาติ โดยไม่เสียภาษี ไม่สนใจอธิปไตยของชาติ จรรยาบรรณ และความรู้สึกของประชาชน

หลังการชุมนุมเรียกร้องให้ท่านนายกฯลาออก มีการดำเนินคดีกับแกนนำพันธมิตรฯ รวมถึง พ่อท่านและหมู่สมณะ อ้างอำนาจหน้าที่ อ้างกฎหมาย หลายมาตรา เพื่อปราบปรามเอาผิดกับประชาชนที่ออกมาท้วงติง ท่านผู้นำ ขณะที่ข้าราชการยังไม่ได้รับการเรียกตัวดำเนินคดีแต่อย่างใด นั่นก็คือ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ไม่มีในหัวใจของท่านผู้มีอำนาจหน้าที่

นายเสถียร วิพรหมหา ได้แจ้งความกับสน. ชนะสงคราม กล่าวหาว่า พ่อท่านและหมู่สมณะ แต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

ในศาสนาใดโดยมิชอบ
๘ พ.ค.๕๙ ประมาณ ๑๔ นาฬิกา พ่อท่านได้ไปพบกับพนักงานสอบสวน พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ พูลเขียว โดยมีนายชำนาญ พิเชษฐพันธ์ และญาติธรรมจำนวนมากร่วมไปที่ สน.ชนะสงคราม สำหรับหมู่สมณะ รวมถึงปัจฉิมณูก็ไม่สามารถไปด้วยได้ เพราะฝ่ายนายเกรงจะยุ่งยากเสียเวลาที่จะเกิดขึ้นได้ หากตำรวจเกิดขยับขอสอบสวนหมู่สมณะที่ร่วมไปด้วย เนื่องจากผู้แจ้งความได้กล่าวหาหมู่สมณะด้วย

พ่อท่านเล่าให้ฟังภายหลังว่าใช้เวลาสอบสวนไม่นาน เพราะนายได้เตรียมเอกสารไว้พร้อมหมดแล้ว เป็นเอกสารที่ประกอบคำให้การ ทั้งหมดประมาณ ๕๒ แผ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีเพียง พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ คนเดียว ไม่นิยามตำรวจชั้นผู้ใหญ่มาร่วมแต่อย่างใด

ออกจาก สน.ชนะสงคราม แวะไปที่สนามหลวง ซึ่งกำลังจัดงานสัปดาห์วิสาขบูชา สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโร และมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ได้ไปร่วมออกร้านเผยแพร่ เมื่อเห็นพ่อท่านแวะผ่านมา ท่านจันทร์จึงได้นิมนต์พ่อท่านแสดงธรรมประมาณครึ่งชั่วโมงก่อนเดินทางกลับ

ช่วงค่ำ ๑๘.๓๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ให้พวกเราได้ทราบ และได้ส่งสัญญาธรรมไปยังชุมชนอื่นๆด้วย เนื่องจากผู้ที่อยู่ห่างไกลสนใจอยากรู้ จากบางส่วนของพ่อท่านได้บอกให้เตรียมใจรับกับทิศทางที่จะดำเนินต่อไปว่าสุดท้ายถ้าเป็นเรื่องการเมือง อาจจะต้องแพ้อีก อาจจะต้องถูกคุมขัง ดิดถูก ก็ส่งข่าวส่งน้ำไปให้ก็แล้วกันนะ (สมมุติให้เลวร้ายสุดๆอย่างติดตลก แต่อาจเป็นจริงก็ได้ ถ้าผู้มีอำนาจไม่มีธรรมและดูแลอำนาจ)

กระแสน้ำที่กว้างออกไปเรื่อยๆทำให้อาตมาได้คิดว่าตอนนี้ไปจะต้องเทศน์มากขึ้น เพราะอาตมายังแข็งแรง พยายามปฏิบัติ ๑ อ.ให้ ได้สมบูรณ์ ให้อายุยืนยาว

จะเกี่ยวในให้มากขึ้น ถ้ากว้างออกไปแล้วก็ต้องเกี่ยวในกันให้มากขึ้น ไม่เช่นนั้นมันไม่สมดุลกัน ต้องมีสัมมัตตปทาน ต้องเอาจริงเอางังกันให้มากขึ้น

๑๐ พ.ค.๕๙ ที่สันตโศก พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจพิมพ์ลายนิ้วมืออีกคน ได้มาขอพิมพ์ลายนิ้วมือพ่อท่าน เนื่องจากวันก่อนนั้นล้ม หลังจากพิมพ์ลายนิ้วมือเสร็จ พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ ได้สนทนาซักถามถึงวัตรปฏิบัติ คุณงามความดีบอกเล่าแล้วกล่าวไปถึงสงฆ์อื่นๆไม่ว่าจะเป็นมอญ จีน มีความเป็นพุทธที่แตกต่างแต่อยู่ร่วมกันได้ พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ พุดยิ้มขำๆว่า ถ้าไม่ได้ไปร่วมชุมนุมที่สนามหลวงก็คงไม่โดนแล้ว ผู้บังคับบัญชาเขาบอกว่าให้ทำคดีแต่ท่านโพธิรักษ์รูปเดียว ส่วนที่เดินตามแถวบิณฑบาตในภาพไม่ต้องทำ

ผู้เขียน : มีบ้างไหมที่ตำรวจพิจารณาคำให้การแล้ว ไม่ส่งให้อัยการสั่งฟ้อง

พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ : มีเหมือนกัน ก็ต้องอยู่ที่ผู้บังคับบัญชา

ผู้เขียน : ใช้เวลาประมาณเท่าไรว่าจะสอบสวนสำนวนเสร็จว่าจะส่งให้อัยการฟ้องหรือไม่

พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ : ประมาณเดือนหนึ่ง
ผู้เขียน : คดีนี้มีผู้พยานคนเดียวหรือที่ทำคดี พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ : มีผู้กำกับกับ รองผู้กำกับอีกสองคน แล้วก็ส่งให้ผู้การ

ผู้เขียน : คดีนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา แล้วทางตำรวจจะต้องปรึกษาใครที่มีความรู้ทางศาสนาไหม

พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ : ก็คงจะเป็นสำนักพระพุทธรักษาครับ

ยังไม่รู้เหมือนกันว่าผู้รู้ในสำนักพระพุทธรักษาแห่งชาติ จะมีจิตใจที่เป็นธรรมมากน้อยแค่ไหน ก็ได้แต่หวังว่าท่านจะมีความชอบธรรมพอที่จะวินิจฉัยด้วยความเที่ยงธรรมปราศจากอคติใดๆ ให้สมกับเกียรติและศักดิ์ศรีอันสูงส่งที่ท่านได้รับนี้เทอมู

ผู้เขียนขอฝากถึงท่านผู้มีอำนาจหน้าที่ทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็เจ้าพนักงานตำรวจ สำนักพระพุทธรักษาแห่งชาติ(รวมถึงพระเถรานุเถระที่ปรึกษา) อัยการ และถ้าจะขึ้นไปถึงศาล ก็อยากจะเรียนให้ท่านผู้พิพากษาได้ช่วยพิจารณาหลักการสำคัญ ๓ ประการที่จะกล่าวต่อไปนี้ ให้สำคัญยิ่งกว่าพระราชบัญญัติการปกครองคณะสงฆ์ ของคณะสงฆ์ไทย ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ผู้ยื่นข้อกล่าวหาว่าความชอบธรรม เช่นเดียวกับผู้รักความเป็นธรรมทั้งหลายในแผ่นดินนี้เท่านั้น

หลักพระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นคฤธรรมบัญญัติของศาสนาพุทธ เป็นกฎหมายแม่ที่สำคัญยิ่งกว่าพระราชบัญญัติการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งเป็นดั่งกฎหมายลูก ไม่ว่าจะเป็หลักกานาสังวาส(เถรสมาคมไม่ปฏิบัติตามหลักกานาสังวาสหรือไม่) การอธิกรณ์พิจารณาว่าโทษสมณะโพธิรักษ์ (กระทำไม่ถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัยหรือไม่) การทำประกาศนียบัตรต่อสงฆ์ชาวโศก (ทำอย่างผิดหลักพระธรรมวินัยหรือไม่) การออกคำสั่งให้สมณะโพธิรักษ์สึก(ในพระธรรมวินัยให้อำนาจเช่นนั้นหรือไม่) การที่สงฆ์ชาวโศกบวชถูกต้องตามพระธรรมวินัย แต่ไม่ได้บวชตาม พรบ.การปกครองคณะสงฆ์ (กฎหมายของเถรสมาคม) เพราะลาออกจากการปกครองเป็นนานาสังวาสกันแล้ว(ปี ๒๕๑๘) อย่างนี้จะวินิจฉัยว่าสงฆ์ชาวโศกไม่ได้เป็นพระได้หรือไม่ ต่างๆนานาเหล่านี้ขอท่านผู้มีอำนาจช่วยไตร่ตรองพิจารณาให้รอบคอบด้วยเถิดว่าได้กระทำอย่างถูกต้องชอบธรรม ตรงตามพระธรรมวินัยแล้วจริงหรือไม่

หลักกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ที่บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการนับถือศาสนา นิกายศาสนาหรือลัทธิ นิกายในทางศาสนาและย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติศาสนกิจ หรือปฏิบัติตาม พิธีกรรมความเชื่อถือของตน เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่พลเมือง และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ในการใช้เสรีภาพดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้รัฐกระทำ

การใดๆ อันเป็นการรอนสิทธิ หรือเสียประโยชน์อันควรมีควรได้เพราะเหตุที่นับถือศาสนา นิกายของศาสนา ลัทธิ นิกายในทางศาสนา หรือปฏิบัติตามศาสนบัญญัติในการแสดงความเชื่อถือแตกต่างจากบุคคลอื่น”

หลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อที่ ๑๘ ที่ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสรีภาพแห่งความคิด มโนธรรม และศาสนา สิทธินี้รวมถึงเสรีภาพที่จะเปลี่ยนศาสนาหรือความเชื่อถือ และเสรีภาพที่แสดงในศาสนา หรือความเชื่อถือประจักษ์ในรูปของการสั่งสอน การปฏิบัติศาสนกิจ ความเคารพสักการะ บูชา สวดมนต์ และการถือปฏิบัติพิธีกรรมไม่ว่าโดยลำพังตนเองหรือร่วมกับผู้อื่นในประชาคม และในสาธารณะหรือส่วนตัว”

ประเทศไทยเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติและรัฐบาลได้ให้สัตยาบันต่อองค์การสหประชาชาติว่าจะเคารพและปฏิบัติตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนดังกล่าว รัฐจึงต้องเคารพสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนาไว้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางแพ่งและการเมือง ก็ได้บัญญัติยืนยันในสิทธิเสรีภาพของมนุษยชนในการนับถือศาสนาไว้เช่นเดียวกัน (มี ๔ ข้อในที่นี้ขอนำมายกอ้างเพียงข้อเดียวคือข้อ ๒) บุคคลจะถูกบังคับการใดให้เสื่อมเสียแก่เสรีภาพในการนับถือ หรือเลือกนับถือศาสนาหรือความเชื่อถือตามคตินิยมของตนหาได้ไม่

มีบทความที่สะท้อนให้เห็นบทบาทของนักการศาสนาในเหตุการณ์การชุมนุมที่ผ่านมา เขียนโดย เมตตานนุโท กิกขุ นสพ.คมชัดลึก ฉบับวันที่ ๘ พ.ค.๕๙ นี้ได้นำมาลงพิมพ์ชื่อหัวเรื่องว่า พระที่ชาติต้องการ บทความส่วนต้นท่านเมตตานนุโทได้เขียนถึงบทบาทของพล.ต.จำลอง พ่อท่าน และพระเถระทรงสมณศักดิ์หลายรูปในที่นี้ผู้เขียนขอข้ามผ่าน ขอเป็นส่วนท้ายมาถ่ายทอดดังนี้

“ขณะนี้ ประเทศชาติต้องการพระประเภทไหน?”

สิ่งที่เห็นชัดเจนในสังคมไทยขณะนี้คือสำนักสันตโศกนั้น แม้จะถูกพระเถรานุเถระผู้ทรงสมณศักดิ์ระดับสูงทั้งหลาย ประณามอย่างต่อเนืองว่าเป็น “เสี้ยนหนามต่อพระพุทธศาสนา” กลับพิสูจนตัวให้สังคมไทยตระหนักว่า สำนักนี้มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมยิ่งกว่า พุทธกระแสหลักทั้งหลายในประเทศไทย เป็นรูปแบบของนักบวชที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของประเทศชาติได้จริง

ส่วนพระเถระผู้ทรงสมณศักดิ์เหล่านั้นต่างหาก ที่ไม่ได้แสดงจุดยืนใดๆ ให้ชัดเจนเลยว่ามีควมรับผิดชอบต่อแผ่นดิน ไม่นับผู้ที่หลงไปสนับสนุนคนผิด ให้ทำยคนชั่ว ให้อยู่ในอำนาจได้นาน

พระที่ประเทศชาติต้องการ จึงไม่ใช่พระที่ทรงสมณศักดิ์ ที่เห็นแต่ตำแหน่งความยั่งยืนของตนในระบอบขุนนางพระ ซึ่งเป็นระบบศักดินาของพระ ไม่เคยให้ทุกข์แก่ประเทศชาติ หรือศาสนา นอกจากหมู่พวกของตนเองเท่านั้น

งานปลูกเสกฯ ▼ ต่อจากหน้า ๕

ที่มาทำก็เป็นทีมงานเดิมที่ไปทำงานในการชุมนุม มาร่วมงานนี้ได้ฝึกเรื่องตื่นนอน เพราะติดนอนตื่นสาย ยังรู้สึกง่วง และแบ่งเวลาทำงานและไปฟังทำวัตรเช้าด้วย ประโยชน์ของการมาร่วมงานปลูกเสกฯได้เห็น สภาวะจิตใจใหม่ๆ จากที่เราไม่ค่อยเคร่งครัดเรื่องกิน เมื่อมาควบคุมเคร่งครัดจะเห็นเวทนา เกิดแล้วเราจะควบคุมอย่างไรต้องมาปรับเปลี่ยนจิตใจ เหมือนกับมาตั้งหลักใหม่ ก็ช่วยให้เราลดราคาได้มาก และลดตัวเฟื่องโทยถือสา แต่ก่อนดิฉันจะยึดที่ไม่มีญาติธรรมมาช่วย ก็จะเฟื่องโทยว่าเราไม่ชวนชวาย แต่งานนี้ก็คิดว่าญาติธรรมก็หลุมมาหลายงานแล้วก็อยากจะพักบ้าง และคนที่ชวนชวายเขาก็มาด้วยใจอยู่แล้ว งานบุญไม่ต้องไปบังคับใคร ปีนี้เห็นได้ชัดว่าจิตเปลี่ยนมันต่างกับปีก่อนๆ คือเราทำงานแล้วไม่ทุกข์

คุณสมภาร บุญประจง ผู้ประสานงานโรงครัว

ปีนี้เป็นโจทย์ที่เหนื่อยมากขึ้น เพราะตัวเองไม่ใช่คนบริหาร แต่เป็นแม่ครัวเป็นคนลงมือทำ ดิฉันออกจากศิริระโศกไปร่วมชุมนุมตั้งแต่วันที่ ๒๓ ก.พ.แล้วกลับมาในวันที่ ๒๐ เม.ย. ก็แจ้งกับคณะกรรมการชุมนุมว่าจะมาช่วยโรงครัว แต่ไม่เคยเข้ามาดูโรงครัวเลยถึงเวลาที่มาทำ เข้าโรงครัววันที่ ๒๔ พร้อมกับแขก จะมีศิษย์เก่าคอยประสานงาน และก็มีญาติธรรมจากที่ต่างๆ มาช่วย ทีมที่มาช่วยกันเป็นทีมที่ทำงานชุมนุม ดิฉันเป็นสายยึดคือมีความรู้สึกว่างานใหญ่อย่างนี้มันน่าจะเรียบร้อยมากกว่านี้ โดยเฉพาะช่วงเริ่มงานเรื่อง ๕๕. ภาชนะที่ไม่ได้ใช้ ในวันแรกที่รับงานต่อจากทีมที่ทำอยู่ก่อนก็ทิ้งทำกับข้าวด้วย และมองดูกองภาชนะที่ระเกะระกะ ตอนแรกก็ท้อแต่มั่นใจไม่มีอำนาจเกินที่เราจะทำ ค่อยๆ ให้กำลังใจตนเองและค่อยๆ ทำงานไป โชคดีที่พี่น้องมาช่วยเยอะ ขอขอบคุณญาติธรรมที่มาร่วมกันแต่เนิ่นๆ อยากให้ทุกคนมาช่วยกันเตรียมงาน ในแต่ละวันจะมีพี่น้องแต่ละชุมชนผลัดกันมาทำอาหาร ผักที่มีจำนวนมากคือฟักทอง และฟักเขียว ผักอื่นๆ ที่พี่น้องเรานำมาก็จำนวนไม่มากพอ รู้สึกประทับใจเด็กๆ ศิษย์เก่าที่ใจกว้างใจ ทำให้อ่างใจได้ เห็นว่าเด็กเขามีความเก่งมีความอดทนที่จะถูกผู้อื่นตำหนิ อารมณ์ของการไปทำอาหารที่ชุมนุมกับที่ชุมชนของเราจะต่างกัน เพราะที่นี้เราบอกว่าต้องทำให้ดีที่สุดไม่อยากให้หมู่บ้านเราเสียหาย แต่ที่ชุมนุมทำแบบไม่ได้แบบ และทำเท่าไรก็หมดได้พอดี การทำอาหารให้คนปฏิบัติธรรมมีความสุข ถึงแม้ว่าการบำเพ็ญเราจะทำไม่ได้เท่าคนอื่นก็รู้สึกได้ว่าเราได้บุญกับเขางจะไม่ต้องท้อจากโศกจึงมีกำลังใจจะทำตรงจุดนี้

คุณฝากฝัง หมายยอดกลาง ทีมงานศาลา ดิฉันมาทำงานครั้งแรกปี ๒๓ ตอนนั้นยังไม่ได้ช่วยงานอะไร ฟังธรรมและฝึกฝนส่วนตัว จะเอาประโยชน์ตนมากกว่า ช่วยจัดเล็กน้อย ๆ พอปี ๒๕ ได้เข้ามารับผิดชอบหน้าที่จัดอาหารที่ศาลา ทำจนถึงทุกวันนี้เพราะดูๆ แล้วก็ไม่มีคนจะมาเอาภาระ เพราะงานนี้ต้องการจัดระบบก็อยากมีคนมารับถ่ายทอด ทีมงานบริหารที่รุ่นๆ ก็ประมาณ ๔-๕ คน นอกนั้นก็

เป็นอาสาสมัครที่มาช่วยยกอาหาร ปัญหาที่พบคือคนมาช่วยยังไม่เป็นงาน เราจะต้องคอยบอกว่าให้ทำอะไรบ้าง เพราะจะเป็นคนใหม่ ถ้าญาติธรรมที่มาร่วมงานชวนชวาย กวาดศาลา จัดที่ถ่ายบัตร ก็จะเป็นการแบ่งเบา เป็นการชวนชวายการทำงานช่วยกัน งานนี้มีอาหาร ๑๕ จุด ปกติจะมี ๒๐ จุด ปีนี้สบาย ๆ ได้เห็นประโยชน์จากการทำงานคือได้วางใจ เราจะทำทุกเรื่องอะไรที่คนไม่ทำเราก็ทำ บางคนเขาเห็นเราทำเขาจะมาช่วยเอง แต่เราจะไม่เรียกร้องใครจะไม่ทำไม่ช่วยก็ไม่เรียกร้อง ก็เห็นว่าผ่านมันเบาสบายไม่มีปัญหาอะไร คนที่เห็นแล้วเขามาช่วย เราชี้แนะเขาก็ทำได้ มาร่วมงานปลูกเสกฯ ปีนี้ดี ได้ฟังธรรมะของท่านก็ได้ตรวจสภาวะของตัวเอง ในแต่ละปีจะเห็นสภาวะจิตหลายๆ อย่าง การบำเพ็ญในงานนี้ ทุกวันก็ตื่นตี ๓ ตื่นประมาณ ๓ โมงครึ่งมาอ่านหนังสือในศาลาแล้วกวาดศาลา เราทำงานมาเกือบ ๒๐ ปีเห็นอะไรก็ทำ ความขี้เกียจไม่มีแล้ว และเราทำงานแบบไม่มียึด เห็นความสบายมันต้องตั้งตนบนความลำบาก งานทุกอย่างมันต้องเอาภาระโดยไม่ต้องหวัง ทำไปเรื่อยๆ งานที่ไม่ชอบก็ทำจนเราไม่ฝืน เราทำบ่อยๆ จนกลายเป็นปกติ การบำเพ็ญ มีการเสียสละ เพราะเราเห็นความสำคัญในทุกจุด ถ้าเราไม่เสียสละมันก็ยากที่จะพัฒนาตนเอง

คุณบุญรวม หล้าเจริญสุข
ญาติธรรมกลุ่มภิกษุธรรมไร่สารพิสัยธรรม
ชีวิตวังม่วง จ. สระบุรี

ผมเป็นพนักงาน ธ.ก.ส. อยู่ที่จังหวัดสระบุรี ผมเดินทางมาถึงทันตอนหกโมงเช้าของวันที่ ๒๕ กับสมาชิก ๓ คน ที่นี้กำลังประชุมสถาบันบุญนิยม ผมฟังมาเพราะคิดงานที่สำคัญมีนัดหมายมาไม่ได้ เมื่อวันที่ ๒๕ ก็ลาครั้งวัน เตรียมตัวเดินทางมาก็ลาเท่าที่จะทำได้ เหตุที่มาจากเมืองจะเป็นวันเกือบสุดท้ายเพราะปกติผมก็จะไปงานพุทธฯ งานอื่นๆ ของชาวโศกก็เคยไปร่วม แต่งานปลูกเสกฯ ไม่เคยมาร่วม ถึงแม้ที่นี้จะเคยแวะเวียนมาและท่านสมณะก็บอกว่ามีประชุมองค์กสถาบันบุญนิยมด้วย ก็อยากจะมาฟังมารู้ด้วย เพราะอาจจะเกี่ยวข้องกับงานที่เราทำอยู่ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม และที่สำคัญเป็นงานบุญใหญ่ของชาวโศก แม้มันถึงวันท้ายๆ ก็ได้บุญสูง แม้จะมาแค่วันเดียว ก็ถือว่าดี

สดจากปัจฉาฯ ▼ ต่อจากหน้า ๙

ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปพ่อท่านตั้งใจจะเทศน์กับพวกเราภายในให้มากขึ้น นอกจากวันอาทิตย์ก่อนฉันที่ทำอยู่เป็นปกติมานานแล้ว จะเพิ่มวันจันทร์ทำวัตรเช้า พุทธและศุกร์เป็นทำวัตรเย็น ๑๐ พ.ค.๕๕ ที่ผ่านมา เป็นปฐมฤกษ์หลังจากดำริ และพ่อท่านได้นำเอาวิธีการสอนแบบเดิมที่ใช้กระดานเขียนประกอบการอธิบาย ให้เป็นเหมือนนักเรียนที่เรียนกันในห้องเรียน มีผู้ช่วยมาร่วมรายการอย่างอุ้นหนาผาคั่ง

จากบางส่วนของพ่อท่านบอกเล่าถึงสถานการณ์ในปัจจุบันและสิ่งที่พ่อท่านและชาวโศกจะดำเนินต่อไปดังนี้

อาตมาเห็นเขาออกข่าวงานวิสาขะ เขาจัดยิ่งใหญ่ระดับโลก เรานี้เป็นอีแรงของสังคมพุทธทั่วโลกได้รับเชิญไปหมดเลยนะ แต่อโศกเราเขาเห็นเป็นพวกทำลายศาสนา เขาจัดงานวิสาขะ เขากำลังฉลองกัน แต่เราขึ้นโรงพัก มันดูแล้วราวฟ้ากับดินเลยนะ แม้นแต่ภิกษุต่างประเทศเขายอมรับหมด แต่เราเขากลับว่าเรานอกรีต หลายปีที่ผ่านมาเราไม่ได้ทำเรื่องเสื่อมเสีย ไม่มีข่าวหน้าหนึ่งว่าสมณะของเราไปทำอะไรที่ไม่เหมาะสม

เราเป็นอยู่กันโดยธรรมชาติ ไม่ต้องซัดซ้อมอะไรมา ไปออกงานที่สนามหลวงก็เรียบร้อยพร้อมจริงๆ แล้วสังคมต้องการอย่างนี้ แม้ในวงการศาสนาก็ตาม ต้องการคนลดละ คนสงบ ต้องการคนมีศีล

วิสาขะเขาจัดใหญ่ระดับโลก แต่เราก็อำ

บรรยากาศก็คล้ายๆ กับงานพุทธฯ แต่สภาพรวมบรรยากาศของที่นี่ก็แตกต่าง ที่นี้ร่มรื่นเข้ามาแล้วก็มีความรู้สึกว่าจิตเปลี่ยนไปมีความสุขความสบายใจ อารมณ์ที่เราอยู่ข้างนอกมีความชุ่มฉ่ำมีกิเลสได้มาพบญาติธรรมมาพบสมณะจิตใจมีความสุข

จ.ส.อ. วุฒิกิจ ขาวหินฟ้า ฝ่ายประสานงานงานปลูกเสกฯ สำหรับผมมีความตั้งใจว่ามาบริการปฏิบัติธรรมในเรื่องการประสานงานอาคารสถานที่ เรื่องอาหาร เรื่องโรงครัวแต่ละที่จะมีทีมงานซึ่งเป็นทีมวัยรุ่นหนุ่มสาวที่มึนคนรุ่นใหม่ ถึงแม้ระยะหลังจะมีคนน้อยลง แต่ก็มีความแน่นกันมากขึ้น ปีนี้คนน้อยเป็นคนวงใน อาจเป็นเพราะข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง หรือผมคาดว่ามีการแบ่งส่วนจากการที่เราเป็นฝ่ายพันธมิตรฯ ชัดเจน รายการปีนี้เป็นส่วนใหญ่เป็นเรื่องการเมืองในส่วนตัวผมว่าไม่ค่อยหลากหลาย ผมว่าเราไปเรียกร้องผู้ชาติแต่สามอาชีพผู้ชาติเราก็ดูไม่ชัด ปีนี้การใช้เทคโนโลยีทั้งภาพทั้งเสียงกระจายทั่วอยู่จุดสำคัญที่คนทำงานก็ได้ยินชัดเจน บางจุดได้เห็นภาพด้วย ส่วนของการทำงานโครงสร้างมีอยู่แล้วแต่ทีมทำงานเป็นทีมใหม่ที่เพิ่งมาประสานงานปลูกเสกฯ เพราะคนที่เคยทำไปเตรียมอ่านหนังสือสอบ มสธ. ลักษณะการทำงานเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เช่นน้ำไม่ไหล ไฟดับ เรื่องนี้จะเป็นปัญหาทุกปีเพราะคนมาเยอะ และระบบที่นี้ไม่ได้รองรับสำหรับคนจำนวนมาก อยู่ฝ่ายประสานงานไม่ค่อยมีปัญหาทำความเข้าใจกับปัญหา ประสานงานก็คือประสานงานให้ผู้อื่นก็ค่อยๆ คุยกัน คนน้อย

เนื้อแท้ของเราไปไม่ต้องไปน้อยออกน้อยใจอะไร ไม่ต้องไปโกรธแค้นโกรธเคืองอะไร เขาก็จิตใจของเขาเหมือนกัน เขาจะดูถูกเราเราก็เก็บเอามาเป็นประโยชน์ให้ได้

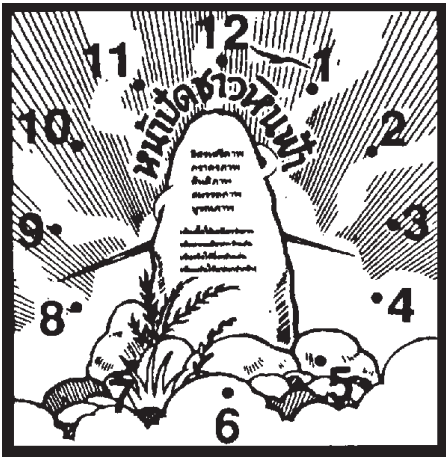
อาตมาไม่แน่ว่าอายุ ๗๒ ครบแล้ว ไม่รู้ว่าจะใช้ชีวิตทิศาปาปไปได้อีกมากน้อยเท่าไร มาถึงวันนี้ก็ใช้ชีวิตทิศาปาปไปไม่ได้ ร่างกายก็ยังแข็งแรงอยู่ แค้นยังไม่พอที่จะนำพาศาสนาไปให้ได้อีกไกล

แม้อาตมาตายไปแล้วพวกเราดำเนินไปได้ คุณต้องดำเนินต่อไป เมื่อไม่ไปทางโลกก็แล้วเราก็ต้องไปทางนี้ มันยิ่งจะต้องสังวร พ่อเราตายแล้วนะ มันจะมาทำเล่นๆ หละหลวมๆ ไม่ได้ เหมือนครอบครัวที่แยกออกไปแล้ว จะมานั่งฟังพ่อฟังแม่ไม่ได้ เขาต้องสร้างครอบครัวของเขาให้แข็งแรง อาตมาตายก็ฉนั้น พวกเราจะมีสำนักอย่างนั้น

ขอให้พวกเราอย่าประมาท ยิ่งเหตุการณ์ของสังคม การเมืองต่างๆ ขณะนี้ด้านธรรมะอาตมาก็ว่าดีขึ้นมาหลายเลย จริง คนเลวในวงการก็มี แต่วงการศาสนาไทยเรายังมีแนวคิดซึ่งที่ดีต่างประเทศเขายกให้ไทยเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาของโลก พวกเราก็อยู่ชุมฝึกคนไปด้านนอกเขาเจริญแต่มันเจริญจากข้างนอกแต่ของเราจะเจริญจากข้างในออกไปข้างนอก แม้เขายังไม่เห็นข้างในของเรา ก็ไม่เป็นไร เขายังดูถูกดูแคลนเรา เขายังเข้าใจโลกียะและโลกุตระไม่ได้ เราจึงมีหน้าที่ทำให้เขาเห็นทำดียังไม่ได้ดี ก็เพราะทำดียังไม่มากพอ

ทำอย่างไรจะแก้ปัญหามีความสุขไม่ทุกข์กับปัญหาและมีประสิทธิภาพ ทำไปเรื่อยๆ ไม่ต้องรีบร้อนจนจิตวิญญานเสีย และทีมงานที่ทำงานร่วมกันที่รู้จักกันสนิทกันจึงไม่มีปัญหาอะไร เวลาร่วมงานกันไม่ได้คุยเรื่องงานอย่างเดียวคุยเรื่องจิตวิญญาน เป็นลักษณะประสานงานด้วยใจ งานที่มีความบกพร่อง ไม่ทันไม่ได้ตั้งใจ ผมมาปลูกเสกฯ เมื่อ ๕-๖ ปีที่ผ่านมา เป็นกลุ่มนักศึกษาราม มาร่วมปลูกเสกฯ ฟังธรรมที่ศาลาหลังจากนั้นก็ทำงาน ช่วงเวลานี้ผมจะทำงานเป็นการปฏิบัติธรรม ส่วนรายการเทศน์ก็ฟังเสียงตามสาย แล้วกลับไปฟังทวนอีกครั้งในช่วงทำงานก็ให้มีสติอยู่กับงานและไม่ใช้อารมณ์ ตั้งใจที่จะไม่มีความขัดแย้งกับใคร ผมจะไม่เคร่งครัดหรือวิริจิตกินกำลังของตน พยายามอ่านจิตอ่านใจอยู่กับความยิ้มแย้มแจ่มใส ในงานนี้ได้ภรรยารภาพได้น้องได้เพื่อนได้มิตรภาพ ทำตัวเองให้ได้ให้จริงก่อน จะมีคนสะท้อนให้ชาวโศกว่ารู้กันเยอะแต่ทำไม่ค่อยได้ ผมก็เลยอยู่ฝั่งตรงข้ามไม่ต้องรู้เยอะแต่ทำให้ได้ ทำงานครั้งนี้สิ่งที่ต่างจากงานพุทธฯคือไม่มีคอร์สมหัทศจรยฆาตขบวนการนี้ ส่วนตัวจะมีการทบทวนทุกเย็นเรื่องอารมณ์ของเรา สิ่งที่น่าปรับปรุงคือขาดผู้ใหญ่ที่จะพาน้องทำงาน ขาดผู้ใหญ่เอาระเบียงการลงรายละเอียดเรื่องจิตวิญญานกับเด็ก บางทีตีๆ ก็ไม่ยอมหลับยอมนอนซึ่งก่อนข้างที่จะอันตรายเรื่องศีลข้อ ๓ และอยากฝากญาติธรรมถ้าวันสุดท้ายไม่มีบริวารกลับบ้านอยู่ช่วยกันเก็บงานจะเป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ดีของสังคมชาวโศก.

สะเกิดข่าวงานปลูกเสก '๔๕... หลังการชุมนุมของชาวกองทัพธรรม ก็ไปร่วมงานปลูกเสก“พระ”แท้ๆ ของพุทธ ครั้งที่ ๓๐ ณ พุทธสถานสิริระอโศก ซึ่งเดิมกำหนดจัดในวันที่ ๒-๘ เม.ย. ๔๕ แต่ด้วยภาวะบ้านเมืองไม่สงบ จึงเป็นเหตุให้เราเลื่อนมาจัดในวันที่ ๒๔-๓๐ เม.ย. ๔๕ เป็นการจัดครั้งที่ ๓๐ ช่วงเทศน์เปิดงานพ่อท่านก็ถามว่าใครมาร่วมงาน ๓๐ ครั้ง ก็มี อ.ขวัญดิน สิงห์คำยกมือ จิ้งหรีดก็รู้สึกประทับใจที่ยังมีผู้ร่วมงานปลูกเสกฯ ทุกครั้งที่ผ่านมา ย่อมมีบุญแน่นอน...แต่ต้นงาน ฝนก็เทลงมาอย่างหนัก มีผลให้พี่น้องฝ่ายสิกขมาตุ มีการปรับปรุงให้เหมาะกับสถานการณ์ไม่เหมือนหลายปีที่ผ่านมา ธรรมดาการปรับเปลี่ยนอะไรก็ตามย่อมเกิดผลกระทบทางจิตใจ แต่จิ้งหรีดก็ได้อิน อ. ๑ เปรียบกับผู้ช่วยปรับว่า สิกขมาตุเป็นนักปฏิบัติธรรมสุดยอดของฝ่ายญัตติธรรมหญิงแล้ว ไม่น่าวิตกอะไรหรอก แต่ถ้าเป็นคนที่ว่าๆ ไปก็คงเป็นเรื่องยาก ก็ดูผู้นำประเทศเป็นตัวอย่างชาวโลกที่มีความยึดติดอย่างมาก ส่วนนักบวชเราแม้จะมีความไม่เห็นด้วยก็ไม่รุนแรง มีการปรึกษาเป็นขั้นตอนและไม่ยึดติดในความเห็นของตัวเอง นี่แหละคือวินัยทหารแห่งกองทัพธรรม ใครอยากศึกษาวิธีการทำงานกรณีอาสาสมัครฝ่ายสิกขมาตุ ตามรายละเอียดจากผู้จัดศาลาในงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐ ได้นะฮะ...พ. ๒๖ เม.ย. ๔๕ หลังทำวัตรเช้าพ่อท่านได้มานั่งสนทนาพูดคุยกับลูกๆ จิ้งหรีดเกาะอยู่ที่เสาศาลาใกล้กับที่พ่อท่านนั่งได้เห็น พลตรีจำลอง มาราบนมัสการพ่อท่านแล้วได้พูดคุยถึงพระราชดำริของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่ให้แก้ศาลปกครองสูงสุด ศาลฎีกา ศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งชัดเจนและลึกซึ้งยิ่ง พ่อท่านแสดงความเห็นให้ลูกๆ และพลตรีจำลองฟังว่า ทางออกของบ้านเมืองที่มั่วอยู่ทุกวันนี้ ก็โดยการใช้อำนาจทางศาลหรือตุลาการ ซึ่งก็ตรงกับความเห็นของ ดร.ปราโมทย์ นาคทรรพ ที่ออกมาให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนว่า มีทางออกในมาตราต่างๆ ที่ให้อำนาจทางศาล พ่อท่านจึงได้เปิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็เห็นชัดเจนว่ามาตรา ๓ ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้พระมหากษัตริย์สามารถใช้พระราชอำนาจ ๓ ทางด้วยกันคือทางรัฐสภา ทางคณะรัฐมนตรี และทางศาล เมื่อสภาที่ยังเปิดไม่ได้ คณะรัฐมนตรีก็ฟังไม่ได้ ก็เหลือทางศาลที่เป็นทางออกสุดท้ายที่จะผ่าทางตันทางการเมืองที่ไม่เป็นประชาธิปไตยหรือมั่วอยู่ทุกวันนี้...

อ.มานพรและยายเจ็บบุญขยันไปอบรมธรรมะทุกงานของชาวโศก แม้จะมีภารกิจดูแลชุมชน หินผา ฟ้า น้ำ อย่างมากก็ยังไม่

ชวนขวยในธรรมเข้าหาสัตว์บุรุษ จิ้งหรีดได้ยินเคล็ดลับการดูแลเด็กจาก อ.มานพรว่า ถ้าเห็นตัวเองควบคุมกิเลสในใจได้แม้ไม่เก่งก็ช่วยให้อะไรๆ ดีขึ้นกว่าเดิม ที่ขยันแต่ไม่เห็นตัวเองไม่รู้จักกิเลส ควบคุมตัวเองได้ไม่ดีนี้เป็นลักษณะนะฮะ และถือเป็นหลักของนักบริหารที่ลึกซึ้งแต่ไม่ลึกถึ้นนะฮะ... จิ้งหรีดได้ร่วมงานฌาปนกิจศพของสมณะร่วมบุญที่สิริระอโศก ญาติทางโลกจาก อ.บัวใหญ่ ก็มาร่วมกันหลายคน ก็มีกรขออัฐิทำร่วมบุญหลังฌาปนกิจแล้ว พ่อท่านก็อนุญาต แต่ให้ข้อคิดแก่ผู้เก็บกระดูกสมณะไปบูชาว่า ให้นำไปเพื่อระลึกถึงคุณงามความดีของท่าน หรือเพื่อใช้เป็นเครื่องเตือนสติให้เราทำความดี มิใช่ไปกราบไหว้ขอหวยขอเบอร์เด็ดจะได้บาปมากกว่าบุญ ในช่วงเผาศพนั้นพ่อท่านเป็นประธานจุดไฟเผา แต่พิธีเผาศพครั้งนี้ต่างจากทุกครั้งที่จิ้งหรีดเคยร่วมงาน เพราะทางเจ้าภาพจะแจกไม้ไผ่กว้างหนาประมาณ ๑ ซม. ยาวประมาณ ๑ เมตร ที่ปลายพันด้วยผ้าแล้วจุ่มน้ำมันเพื่อจุดไฟไปร่วมพิธีฌาปนกิจกับพ่อท่าน นอกจากพิธีวางดอกไม้จันทน์แล้ว พุดถึงดอกไม้จันทน์ ก็เป็นสิ่งที่พวกเราทำกันเอง บางคนก็เก็บกิ่งไม้ที่อยู่รอบๆ บริเวณมาเป็นดอกไม้จันทน์ ก็ประโยชน์สูง-ประหยัดสุดไปอีกแบบ ความจริงในพิธีฌาปนกิจศพของชาวเรา จะใช้กิ่งไม้แห้งที่หาได้อยู่ในชุมชนแทนดอกไม้จันทน์ แต่ทำได้ในชุมชนของเรา แต่สำหรับในชุมชนเมืองอย่างสันติโศก เราไม่มีเมล็ดธัญญาไปเผาออกชุมชน จึงมีการทำดอกไม้จันทน์กันเอง โดยใช้เศษกระดาษที่ทิ้งแล้ว มารียุสให้เกิดประโยชน์ แถมยังมีติดคติธรรมสอนใจแต่ละคนได้ด้วยทุกอัน ก็มีญาติธรรมขอซื้อไปใช้ในงานศพญาติทางโลกด้วย...ช่วงงานปลูกเสกฯ จิ้งหรีดก็เห็นสมณะ สิกขมาตุ และญาติโยมไปเยี่ยม คุณปะดาวบุญที่บ้านราชฯ จิ้งหรีดได้เห็นอาการดีขึ้นมากกว่าที่ได้ข่าวมา หมอเขียวกี้ได้มาช่วยฝังเข็มให้ ส่วนคุณปะดุมก็กำลังใจดี สามารถเอาประโยชน์จากการเจ็บป่วยได้ และเป็นผู้ป่วยที่มีพลังในตัว ส่วนการดูแลก็เห็นเป็นไปด้วยดี และเข้ามารักษาคำที่สันติโศกหลังงานปลูกเสกฯ เพื่อให้คุณขาวซึ่งเป็นหมอนทางกายภาพช่วยดูแล จิ้งหรีดก็ขออนุโมทนาด้วยฮะ...ส่วนท่านหมอนก็ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลยันฮีแล้วฮะ มีท่านผองไท คุณแก่นไทและคุณดุ่มช่วยดูแลอยู่อย่างใกล้ชิด เพราะอาการของท่านยังน่าเป็นห่วงอยู่ แต่เวลาจิ้งหรีดไปเยี่ยม ท่านก็มีน้ำใจพูดจา ปฏิสันถารแบบยิ่งกว่าปกติอีก จนจิ้งหรีดเป็นห่วงจึงเรียนให้ท่านห่วงสังขารร่างกายบ้าง ท่านเลยให้ท่านกลางดินช่วยต้อนรับปฏิสันถาร เล่าเหตุการณ์ประสบบุบัติเหตุ และอาการของท่านให้ผู้มาเยี่ยมเยียนฟังก่อนจะย้ายไปอยู่ห้องพิเศษที่มีคุณแก่นไท คุณเจ็ดแก้วช่วยต้อนรับแจกแทนพ่อท่านและปัจฉาก็ได้ไปเยี่ยมก่อนงานปลูกเสกฯ (๒๓ เม.ย.) พร้อมพยาบาลจากส่วนกลาง...ช่วงก่อนงานปลูกเสกฯ สมณะมหาเถระ ๒๖ รูปก็ประชุมกันที่สิริระอโศก เพื่อรับรู้ความเป็นไปของหมู่กลุ่มที่ควรปรับปรุงแก้ไข และได้ตกลงกันว่า จะประชุมกันก่อนงานของชาวโศกทุกงาน ๑ วันในเวลาดี ๕ ซึ่งการประชุมคราวต่อไปก็

ก่อนงานโศกรำลึกฮะ เรื่องราวในการประชุมจิ้งหรีดก็รู้มาเรื่องหนึ่งฮะ คือมีข้อตกลงร่วมกันในการเดินทางไปต่างประเทศ ส่วนตกลงกันอย่างไรจิ้งหรีดก็มิบังอาจฮะ ให้ไปสอบถามมหาเถระกันเองก็แล้วกันนะฮะ...พลตรีจำลอง ศรีเมืองเล่าเรื่องต่างๆ ให้ญาติธรรมฟังทำให้จิ้งหรีด เกาะเสาศาลาฟังอยู่ก็รู้ว่าคุณลุงจำลอง อายุ ๗๑ ปี ๕ เดือน ๒๑ วันแล้วนะฮะ ก็นึกชื่นชมที่ลุงนับอายุตัวเองได้ชัดเจน ลุงบอกพวกเราว่าที่จำได้เช่นนี้ เพราะต้องการเตือนสติในเรื่องความตายที่ตัวเองกำลังเดินเข้าไปใกล้ทุกที แม้จะเฉียดตายหลายครั้ง จากเหตุการณ์บ้านเมืองวิกฤติแล้วต้องออกมาต่อสู้ก็มีทั้งคนที่เข้าใจและไม่เข้าใจ แต่จะแพ้หรือชนะก็ใช้ชีวิตกินน้อย ใช้เงินทำงานให้มากมีส่วนเหลือก็จนเจือสังคมาเช่นเดิม และช่วงนี้ลุงจำลองได้นิมนต์พระไปอยู่ศูนย์ฝึกผู้นำ เมืองกาญจนบุรี ไปอยู่กุฏิที่สร้างขึ้น ๓ หลัง จิ้งหรีดก็ฟังว่าสมณะชินโรไปช่วยชี้ที่ให้ นอกจากนั้นลุงจำลองยังโทรไปเยี่ยมเยียนลุงวัลลภ ซึ่งปกติจะมาร่วมงานชาวโศกเสมอ แต่งานปลูกเสกฯ นี้ไม่ได้มา ทั้งๆ ที่ตั้งใจจะมาอยู่แล้ว แต่หัวเข่าเกิดอาการเจ็บอย่างแรงจึงมาไม่ได้ ลุงจำลองพูดถึงความประทับใจว่า ลุงวัลลภเคยให้ลุงและภรรยาพักอาศัยที่บ้านในยามบ้านเมืองไม่ปกติ และเคยเห็นคุณวัลลภช่วยเงินน้ำ ใส่มุมต่างๆ ในงานปลูกเสกฯ ทั้งๆ ที่ตัวเองมีฐานะการงานดีการเงินดี มีกินมีอยู่มีใช้ไม่ต้องไปใช้ชีวิตลำบากก็ได้ แต่ก็ต้องการฝึกลำบากเพื่อกุศลธรรมเจริญฮะ... ลุงจำลอง ศรีเมือง แต่ก่อนขึ้นแอร์เอเซีย ค่าเครื่องบินไม่แพงนัก แต่พอมานั่งรถตู้ผู้บริหารทุนนิยมสีดำจัด จึงเปลี่ยนมานั่งรถบินไทยไปร่วมกับพันธมิตรที่ จ.กระบี่ ก็รู้สึกว่าการเดินทางของการบินไทยแพงกว่าเยอะ แต่ถือว่าของคนไทยก็ต้องช่วยกันสนับสนุนถ้ามีฐานะพอช่วยได้...จิ้งหรีดได้คำตอบแล้วว่าเหตุใดลุงจำลองบอกว่าไปร่วมชุมนุม ๓๓ วัน ๓๓ คืน แต่กองทัพธรรมอยู่ ๓๔ วัน ๓๔ คืน ตามที่ น.ส.พ.ม.ดิชนลงข่าว ก็เพราะในคืนที่นายชวาทักขิมประกาศวันวรรคทางการเมือง ลุงจำลอง ก็หยุดชุมนุมตามที่ตกลงกันไว้ทันที แต่กองทัพธรรมข่าวของเยอะ และดีแล้ว จึงเก็บข่าวของเลิกชุมนุมในวันรุ่งขึ้นเลยเป็น ๓๔ วัน ๓๔ คืนมากกว่าลุงจำลอง ๑ วัน...จิ้งหรีดได้มีโอกาสร่วมฟังการประชุมพิจารณาเรื่องการจัดโรงบุญมังงแจกออาหารให้ประชาชนที่ไปชุมนุมที่สนามหลวงในวันที่ ๒ พ.ค. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการชุมนุมให้กำลังใจ ๓ ศาล ผ่าทางตันทางการเมืองตามพระราชดำริของในหลวง ร. ๕ รู้สึกแต่ละคนพยายามใช้เวลา ให้ความเข้าใจ ไม่ถือสา ไม่ต้องเอาตามความเห็นของตัวเองก็ได้ โดยเฉพาะคุณดาบุญ (ผรช. ชมร. กทม.) คุณปลูกขวัญจากปทุมฯ คุณน้อย (จันดี) และอีกหลายคนในที่ประชุม แม้ภายหลังจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่ได้ไปตั้งโรงบุญแต่การพูดคุยอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยทำให้ การประชุมสร้างความอบอุ่น ความเป็นพี่เป็นน้องเพิ่มขึ้นกว่าเดิม จิ้งหรีดก็รู้สึกประทับใจ และอยากให้ช่วยกันสร้างภราดรภาพเช่นนี้ให้คงไว้มากกว่าบรรยากาศการเอาชนะกันด้วยทฤษฎีแล้วความสมานฉันท์ หรือความเป็นพี่เป็น

น้องจะเกิดขึ้นฮะแล้วโศกจะดำเนินไปได้ดี เพราะบรรยากาศเช่นนี้จะเกิดได้ก็ต้องฝึกอ่อนน้อมถ่อมตน ขอมเป็นยอมได้ซึ่งถือว่า เป็นหลักสำคัญที่พ่อท่านบอกเตือนพวกเรามาหลายครั้งแล้วว่า โศกเดินด้วยหลัก ๒๒ คือความอ่อนน้อมถ่อมตน ในมงคล ๓๘ ประการ แต่ก็มีผู้นำบางคนก็มีทิฐิว่าฉันก็เป็นของฉันอย่างนี้แหละ พวกคุณวางใจฉันให้ได้ เป็นการปฏิบัติธรรม เอ้อ! คนอย่างนี้ก็มีในโศกเหมือนกัน และเป็นปัญหาในองค์กรโดยไม่รู้ตัวว่าเป็นปัญหาเพราะเขาปิดกั้นตัวเองฮะแล้วฮะ จืดๆ ...

❖ **อยู่อังกฤษ...**จิ้งหรีดได้รับรายงานการไปเรียนที่ประเทศอังกฤษของผู้สื่อข่าวโศกของคุณแอ๊ด (ทองแก้ว) ที่จะต้องอยู่แบบเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย ทั้งๆ ที่เป็นคนขี้หนาว แต่ที่อังกฤษอากาศเย็นตลอด ทั้งปี ช่วงที่เล่าให้จิ้งหรีดฟัง (๒๐ เม.ย.) อุณหภูมิตอนเช้าก็ ๘ องศาเซลเซียส ตอนเย็น ก็ ๑๕ องศา ยังต้องใส่เสื้อกันหนาวตลอด พระอาทิตย์เริ่มตกช้าลง ๒ ทุ่มแล้วยังสว่างอยู่เลย แต่คุณแอ๊ดกลับชอบเพราะรู้สึกปลอดภัยดี ไม่มีกรไปเที่ยวที่ไหน เพราะต้องไปโรงเรียน ทำงาน กลับบ้าน ไปตลาดซื้อผัก ORGANIC มากินเท่านั้น ก็ถือว่าโชคดีที่มีตลาดขายผัก ORGANIC คุณแอ๊ดก็ไปซื้อเป็นประจำ เขาขายทุกวันอาทิตย์ต้องนั่งรถใต้ดินไปซื้อมาเก็บไว้ในตู้เย็น ๑ สัปดาห์ ทำให้คิดถึงผักสดๆ ที่บ้านเรา ที่อังกฤษ บร็อคโคลี่หัวละประมาณ ๑๐๐ บาท เต้าหู้ชิ้นละ ๘๐ บาท ขนาดครึ่งฝ่ามือเราแต่รสชาติไม่สู้บ้านเรา ส่วนอาหารเจที่นั่นมีราคาถูกพอสมควร ขนบั้งไม้ใส่ไข่มีเยอะแยะก็ชอบกินโฮลวีท แอปเปิ้ลไร้สารพิษก็มี กินจนเกือบจะเบื่อ แล้วยังมีข้าวกล้องหอมมะลิไร้สารพิษจากจ.ยโสธรขายที่ร้านไทยอีกด้วย คุณแอ๊ดเลยเป็นลูกค้าประจำ ราคาหัวละ ๒๐๐ กว่าบาท แพ็กก็อย่างดี เป็นแบบสุญญากาศ มีข้าวต้มมัดขายด้วยราคาหัวละ ๑๐๐ กว่าบาท ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง เพราะค่าครองชีพที่นี่สูงค่าแรงก็สูงตามไปด้วย ทำงาน ๑ ชั่วโมงได้ ๕ ปอนด์กว่า ทำงานวันหนึ่ง ๕ ชั่วโมง รวมทิปด้วยก็ตกราวๆ เกือบ ๓๐ ปอนด์ แต่คุณแอ๊ดไม่ได้ทำทุกวัน เป็นงานล้างภาชนะในร้านอาหารไทย ทำงานช่วงกลางวัน ก็พยายามเลือกงานที่บาปน้อยที่สุด

สำหรับรายจ่ายที่ต้องจ่ายมากที่สุดคือค่าเช่าห้อง เมื่อก่อนตกสัปดาห์ละ ๑๕ ปอนด์ ก็ได้ที่ใหม่ ตก ๖๑ ปอนด์ ช่วยให้ประหยัดไปได้อีกมาก ค่ารถไฟถือว่าแพงรองลงมา ตกเดือนละ ๖๐ ปอนด์ ราคาถือว่าได้รับส่วนลดจากการเป็นนักเรียนแล้ว เรื่องการกินนั้น วันไหนคุณแอ๊ดไม่ไปเรียนก็กิน ๑ มื้อ กินผักเป็นขามใหญ่ๆ จนคนตกใจ เพราะพวกเราเป็นนักกินผักหรือนักมังงๆ ตัวจริงขนานแท้ฮะฮะ

สัปดาห์หน้าคุณแอ๊ดจะไปต่างจังหวัดอยู่ระหว่างช่องแคบอังกฤษกับฝรั่งเศส เป็นเกาะเล็กๆ เป็นบ้านของน้องสาวญาติธรรมอยู่ที่นี่ เรื่องราวของนักมังงสวัสดิ์ศิลป์ ๘ ท่องประเทศอังกฤษจะเป็นอย่างไรต่อไป หากจิ้งหรีดได้ข่าวก็จะนำมาเล่าให้ฟังอีกนะฮะจืดๆ

หนึ่งน้อย ทายอดเต็ม เติมด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง
ข่าวโลก
ฉบับที่ ๒๗๘(๓๐๐) ปีชงแรมกสิ พฤษภาคม ๒๕๕๕

‘ พุทธอุดมการณ์ ’
กับหัวเลี้ยวหัวต่อของสังคมไทย

เนื้อเพลง...
“สมภารแข่งโบสถ์”
สมภารเหลี่ยมเป็นพระใจถึง
ทิวา ที่ปากไม่คอยตรงกับใจ
ถึงจะบวชได้มีนาทาน้ำใคร
แต่ความท้อไว้มองได้เป็นสมภาร
สมภารเหลี่ยมเหลี่ยมคมสมนาม
เจ้าของนิยามคิดใหม่ทำใหม่
แกสร้างโบสถ์หลังโตหลังใหญ่
จากเงินทองที่เรียโรยอย่างชานีชานาย
ไอ้จุกมันเป็นลูกศิษย์วัด
อาศัยข่าวกันมาตรงต่อเสียงชีวา
ทุกา วันต้องตมน้ำชงชา
ให้กับหลวงตาอยู่ข้างกุฏิสมภาร
แล้ววันหนึ่งเย็นย่ำโพลเพล
ไอ้จุกก็เจะริบชงน้ำชา
แต่ดันไปเจะสมภารฉนมามา
ความเลยแตกออกมาก
เพราะไอ้จุกมันเที่ยวประจาม
ก็แล้วใครจะเชื่อเด็กสร้างบ้าน
มากกว่าเชื่อสมภารที่สร้างโบสถ์ สด ใหม่
รังสีของโบสถ์มันแว้งตา
เสริมสร้างศรัทธาให้ผู้คนเห็นใจ
แม้เรื่องอาบัติจะตามมาอีกมากมาย
มันซุกมันซ่อนอยู่ในจิรวนุ่นวาย
แต่ผลสุดท้าย...
ไอ้จุกต้องถูกไล่ออกจากวัด (ออกไป)
ไอ้จุกเองมันเด็กนรก
ความคิดสกลปรกมาใส่ร้ายสมภาร
ดินะมีงที่พวกกุสวสา
มิเช่นนั้นชาวบ้านจะตัดหัวเงี้ยวประจาม
ก็แล้วใครจะเชื่อเด็กสร้างบ้าน
มากกว่าเชื่อสมภารที่สร้างโบสถ์ สด ใหม่
รังสีของโบสถ์มันแว้งตา
เสริมสร้างศรัทธาให้ผู้คนเห็นใจ
แม้เรื่องอาบัติจะตามมาอีกมากมาย
มันซุกมันซ่อนอยู่ในจิรวนุ่นวาย
แต่ผลสุดท้าย...
ไอ้จุกต้องถูกไล่ออกจากวัด (ออกไป)
ความชอบธรรมต้องมีคุณธรรม
คุณธรรมจึงเป็นเครื่องวัดความชอบธรรม
ถึงไอ้จุกจะต้องรับกรรม
แต่สังกรรมก็ปรากฏเป็นจริง
เมื่อสมภารแข่งโบสถ์ให้กับเจ๊ก
ชื่อว่าเจ้าแม่เล็ก เจ้าสาวเมืองสิงห์
ถูกกฎหมายชอบธรรมมันก็จริง
แต่สิ่งที่ไม่เหลือคือความศรัทธา...ศรัทธา...
ความศรัทธาที่เงินตราซื้อไม่ได้
ความศรัทธาของประชาชนไทย
ความศรัทธาที่ไม่เหลืออีกต่อไป
เมื่อผู้คนจับได้ หลังสมภารแข่งโบสถ์
(น.ส.พ. มติชนรายวัน ฉบับประจำวัน ๑๔ เม.ย.๕๕)

ในช่วงที่ท่านรักษาการ นายกรัฐมนตรี
เมืองไทยหายหน้าหายตาไปหลายวัน มีบทความ
ความน่าสนใจอยู่ ๒ ชิ้นที่เสนอแนะว่าใครที่
สนใจสถานการณ์การเมืองไทยควรไปหาอ่าน
เรื่องแรก เป็นงานเขียนของ คริส เบเกอร์
กับ ผาสุก พงษ์ไพจิตร ดีพิมพีโน นีวอร์ค
ไทมส์ ฉบับประจำวันวันอังคารที่ ๑๓ เม.ย.
ชื่อเรื่อง “After Thaksin, a deluge?”
ถือเป็นบทความค่อนข้างยาว เกี่ยวกับ
สถานการณ์การเมืองไทยในอดีตที่ผ่านมาไป
หมาดๆ ปัจจุบันที่เป็นอยู่ และอนาคตอันใกล้
อีกเรื่องเป็นงานแสดงความคิดเห็นขนาด
ไม่ยาวนัก ของ เจมส์ โรส นักวิชาการ นัก
เคลื่อนไหวและบรรณาธิการ แห่งคอร์ปอเรต
กัฟเวอร์เนนซ์-เอเชีย ผ่านทางหนังสือ
พิมพ์ชั้นนำบนเกาะฮ่องกง อย่าง “เดอะ
สแตนดาร์ด” ฉบับประจำวันจันทร์ที่ ๑๗
เมษายน ที่ผ่านม
เรื่องแรกต้องหาอ่านกันเอง จะเล่าสู่กันฟัง
เฉพาะเรื่องหลัง เพราะรู้ว่า เจมส์ โรส มอง
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนท้องถนนบ้านเราไม่
เหมือนคนอื่น เจมส์ โรส มองสถานการณ์ใน
บ้านเราข้ามพ้นจากกรอบเรื่องการเมือง
จากการมองเรื่องของรูปแบบ ไปสู่อะไรที่
และตั้งคำถามเอาไว้ให้คนไทยตอบอย่าง
สนใจ
ด้วยความพยายามที่จะทำให้เนื้อหากระชับ
เจมส์ โรส บอกไว้แต่เพียงว่าสถานการณ์ที่
เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรีไทยทำผิดใหญ่หลวงไว้ ใหญ่
หลวงขนาดที่ขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อต่อ
ด้านเขามีพื้นฐานกว้างใหญ่ขนาดเท่าสนาม
หลวงในอินที่จัระังสรรค์ “วิสัยทัศน์ในด้าน
ตรงกันข้าม” กับเขาขึ้นมา
เจมส์ โรส เชื่อว่า เรื่อง “ศีลประวัติศาสตร์”
กรณีชินคอร์ปนั้น เป็นเพียง “ฟางเส้นสุดท้าย”

เท่านั้น ภาพโดยรวมนั้นใหญ่โตมากกว่า
นั้นมาก
เขาบอกว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลัง “ศีล
ชิน” และการต่อต้าน ขัดขวางการแปรรูป
รัฐวิสาหกิจอย่างการไฟฟ้าฯ โดยสหภาพต่างๆ
ก็ดี หรือกลุ่มเคลื่อนไหวพลเรือนอื่นๆ ก็ดี
ถือเป็นสัญญาณแรกสุด ที่สะท้อนบางอย่าง
ออกมา
เจมส์ โรส เชื่อว่า สิ่งเหล่านั้นเป็น
สัญญาณแสดงให้เห็นว่า คนเมืองระดับชนชั้น
กลาง และผู้คนในแวดวงอาชีพชั้นสูงของสังคม
พบว่าแนวโน้มนโยบายด้านการเมือง-เศรษฐกิจ
ในกรอบของ “โพสท์-โกลบอลไลเซชัน” และ
“ฟรี-เทรด วอชิงตัน คอนเซนซัส” แต่เป็น
“ทักษิณ เวอร์ชัน” นั้น “ขม” จนกลืนไม่
ลงคอ
เขาเชื่อว่า การถกกันเรื่องแปรรูปจะกลายเป็น
ชนวนให้เกิดบรรยากาศของการ “ต่อต้าน
ทักษิณ” “ต่อต้านโลกาภิวัตน์” เพิ่มมากขึ้น
นำไปสู่คำถามทั้งในเชิงของ “รูปแบบ” มาก
พอๆกับ “สารัตถะ” ของเรื่องนี้ในที่สุด
นอกเหนือจากที่มีความกังวลอย่างจริงจังอย่าง
ยิ่งที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่อง “ธรรมชาติ” ของ
เรื่องการค้าเสรีและเรื่องของ “ความเหมาะสม”
ที่จะใช้มันเป็น “โมเดลเศรษฐกิจ” ของ
ประเทศไทยในทุกวันนี้
ประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งซึ่ง เจมส์ โรส
นำเสนอไว้ในบทความชิ้นนี้ในขณะที่หลาย
คนไม่ได้ใส่ใจมากมายนัก โดยอาจสนใจก็
เพียงแค่ “รูปแบบ” ภายนอกก็ถือ การยืนยัน
อย่างชัดเจนว่า “กองทัพธรรม” ขบวนการ
ธรรมะของ “สันติอโศก” นั้นนำเสนอ “โมเดล”
ของวิสัยทัศน์ที่รุ่มรวยในเชิงจิตวิญญาณ และ
เป็นไทยทั้งคุ่นมาเป็นทางเลือกให้กับสังคม
ชนิดที่เรียกได้ว่าสามารถต่อกรกับวิสัยทัศน์
“ทุนนิยมสมัยใหม่” ของ พ.ต.ท.ทักษิณได้
แบบเรียงประเด็น

เป็นการนำเสนอแนววิสัยทัศน์ใหม่
สำหรับประเทศไทยยุคใหม่ของเรา
เขามองสภาวะการณ์ในยามนี้ว่าตกอยู่ใน
สภาพ “ตึงเครียด” ที่เกิดจากการเผชิญหน้า
ระหว่าง “พลังทางสังคม” ที่ตรงกันข้ามกัน
ที่กำลังส่งระลอกคลื่นกระเพื่อม กระแทก
กระทัน ออกไปต่อเนื่องระลอกแล้วระลอกเล่า
เป็นการโต้แย้งกันถึงเรื่องในขอบเขตที่เกี่ยวข้อง
เนื่องกับการ “สร้างไทยใหม่” อยู่ในขณะนี้
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ การแบ่งแยกแยะระหว่าง
เมืองกับชนบท, เรื่องจริยธรรมในแวดวงธุรกิจ,
เรื่องธรรมชาติของทุนนิยมในกรอบของ
ประชาธิปไตย, เรื่องบทบาทของภาคประชาชน
และเรื่องสำคัญเหนืออื่นใดนั่นคือ สิ่งที่ เจมส์
โรส เรียกว่า “วิถีแห่งเอเชีย” นั้นเอง
คำถามที่ทำทายเป็นอย่างมากที่ เจมส์ โรส
ถามเอาไว้ก็คือ ตอนนี้อยู่เมื่อ พ.ต.ท.ทักษิณ
พ้นสภาพนายกรัฐมนตรีไปแล้ว แนวความคิด
ที่เกิดขึ้นระหว่างการต่อสู้ของขบวนการ
ต่อต้านทักษิณจะถูกแปรไปเป็น “วาระ” ต่างๆ
กันอย่างไร? และได้มากน้อยขนาดไหน?
เขายกตัวอย่างไว้เช่นคำถามที่ว่า...
“พุทธอุดมการณ์” จะหลอมรวมเข้ากับ
เศรษฐกิจที่ทันสมัยเต็มไปด้วยการแข่งขัน
ของประเทศได้อย่างไร?
เจมส์ โรส สรุปเอาไว้ว่า กระบวนการ
ดังกล่าวเหล่านี้ชวนให้จับตามองอย่างยิ่งยวด
และจะถูกจับตามองจากทั่วทั้งภูมิภาค
แต่ถ้าถามว่า อะไรจะเกิดขึ้นหลังจากนั้น
เจมส์ โรส เองก็ยังไม่แน่ใจมากมายนัก แต่
เขาเชื่อว่าไทยได้แสดงให้เห็นแล้วว่า มีทั้ง
พลังและศักยภาพในการดำเนินการดังกล่าวนี้
และแนใจอยู่อย่างหนึ่งว่า ภายใต้กระบวนการ
ดังกล่าวนี้ ความเป็น “นายกฯ ซีโอโอ” ของ
พ.ต.ท.ทักษิณ มีอันถึงจุดจบแน่นอน.
(มติชนสุดสัปดาห์ ปีที่ ๒๖ ฉบับที่ ๑๓๔๐
ประจำวัน ๒๑-๒๒ เม.ย.๕๕)

“มือบป็นตี” ได้เฮ ศาลสูงสุดตัดสินขาดห้ามสลายชุมนุม

มะนิลา (เอพี) - ศาลสูงฟิลิปปินส์
ตัดสินห้ามตำรวจสลายการชุมนุม ที่รวมตัว
กันอย่างสงบ
เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ศาลสูงฟิลิปปินส์
มีคำตัดสินว่า ตำรวจไม่สามารถใช้กำลังเข้า
สลายการชุมนุมประท้วงที่จัดขึ้นโดยสงบได้
ถือเป็นคำตัดสินตบหน้าประธานาธิบดี
กลอเรีย อารีโรโย ชาติใหญ่หลังจากที่ตำรวจ
ใช้กำลังเข้าสลายมือจับไล่ประธานาธิบดี
หลายครั้ง
รายงานระบุว่า คณะผู้พิพากษา มีความเห็น
เป็นเอกฉันท์ ๑๓ - ๐ เสียง
ประกาศสั้นๆ การจับมือกับมือบป็นตี
กล่าวของตำรวจ ถือว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ
แห่งชาติ เข้าข่ายละเมิดเสรีภาพการชุมนุม
ของประชาชน

“นโยบายการจับมือไม่เคยปรากฏอยู่
ในกฎหมายของเรามาก่อน ซึ่งเราจะต้องลบ
ทิ้งไปเพราะถือว่าเป็นมมมีดต่อสิทธิเสรีภาพ
ซึ่งทำให้ประชาชนของเราสับสน และยังถูก
ตำรวจนำไปใช้เป็นเครื่องมือละเมิดประชาชน
ด้วย” ศาลสูงของฟิลิปปินส์ระบุ
ต่อการพิจารณาครั้งนี้ ศาลได้ยืนยันใน
กฎหมายว่าด้วยเสรีภาพการชุมนุมของ
ประชาชน ที่ได้ใช้มานานกว่า ๒๑ ปี ซึ่งระบุ
ว่าผู้จัดการชุมนุมจะต้องได้รับอนุญาตให้
สถานที่นั้นๆ เพื่อการชุมนุม นอกจากนั้นยัง
กำหนดให้รัฐบาลท้องถิ่นต้องกำหนดสถานที่
ชุมนุมโดยเสรีใน ๓๐ วันก่อนด้วย ซึ่งใน
สถานที่ดังกล่าวสามารถชุมนุมกันได้โดยไม่ต้อง
ได้รับอนุญาตก่อน
ทางด้าน ไมเคิล ดีเมนเซอร์ หัวหน้า

คณะเจ้าหน้าที่ของอารีโรโย ระบุว่า ทาง
รัฐบาลเคารพในคำตัดสินดังกล่าว ทว่า ก็
เตรียมศึกษาหาทางยื่นอุทธรณ์ต่อไป อย่างไร
ก็ดี ทางด้านประธานาธิบดี กลอเรีย อารีโรโย
ได้ปฏิเสธชดว่า เจ้าตัวไม่ได้กระทำการใดๆ
ท่ามกลางเสียงข้อกังขาถึงความชอบธรรม
ทางกฎหมายของคำสั่งรัฐบาลที่เปิดทางให้
สลายมือบป็นตีหลายครั้ง
ทั้งนี้ พรรคฝ่ายค้านของฟิลิปปินส์ ได้
เคลื่อนไหวดึงกลุ่มผู้สนับสนุนหลายพันคน
เข้าร่วมการประท้วงจับไล่ประธานาธิบดี
อารีโรโย ทว่า จำนวนไม่มากพอเมื่อเทียบกับ
เมื่อครั้ง “บลิ้วปะชวชน” ที่จับไล่
ประธานาธิบดี เฟอร์ดินานด์ มาร์กอสในอดีต
.
(น.ส.พ. โพสต์ทูเดย์ ฉบับวันที่ ๒๖ เม.ย.๕๕)